

บทที่ 6

มวยตุ้ยุคจัดระเบียบสื่อ (พ.ศ. 2523-2531)

ในบทนี้หลังจากผ่านความเปลี่ยนแปลงทั้งปัจจัยทางเทคโนโลยีการสื่อสาร การเมือง เศรษฐกิจ สังคมที่เปลี่ยนแปลงมาจนเรียกได้ว่า สำหรับโทรทัศน์แล้วได้ผ่านการเปลี่ยนแปลงทั้งมีการจัดระเบียบรายการมวยตุ้ของกรรมการบริหารวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ (กบว.) ในช่วงปี พ.ศ. 2530-2531 ในขณะที่มวยตุ้ก็เริ่มมีการปรับตัวในด้านเทคนิคการผลิตที่เริ่มมีการสร้างมาตรฐานการผลิตเพิ่มมากขึ้น ตามเทคโนโลยีการสื่อสารที่ผู้คนทั่วไป สามารถใกล้ชิดกว่าทุกยุคสมัยตั้งแต่มีการกำเนิดโทรทัศน์ของประเทศไทยมา ผู้ชมสามารถรับชมโทรทัศน์จากการส่งสัญญาณที่สามารถส่งระยะไกลมากขึ้น ระบบดาวเทียมช่วงลดข้อจำกัดในการสร้างเสากกระจายสัญญาณตามพื้นที่ห่างไกลที่ยากจะเข้าถึง ข้อจำกัดทางพรมแดนเริ่มเลือนหายและเข้าแทนที่ด้วยคำว่า “โลกาภิวัตน์” ที่การส่งสัญญาณผ่านดาวเทียมนั้นสามารถข้ามพรมแดน ป่าเขา ได้ไกลมากขึ้นอย่างทีระบบส่งกระจายสัญญาณโทรทัศน์ไม่เคยกระทำได้มาก่อน

ผู้วิจัยได้ใช้กระบวนการเข้าถึงข้อมูล โดยใช้เทคนิคการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informant) อาศัยและข้อมูลจากเอกสารต่าง ๆ ซึ่งวิธีการสัมภาษณ์ทั้งแบบเป็นทางการ และสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ ร่วมกับการสังเกตการณ์รูปแบบการชมของผู้ชมมวยไทยทั้งที่สนามมวยจริงและชมผ่านรายการมวยตุ้เพื่อใช้ข้อมูลทุกแง่มุมมาใช้ในงานวิจัยบทที่ 6 มวยตุ้ยุคจัดระเบียบสื่อ (พ.ศ. 2523-2531) ตามหัวข้อต่อไปนี้

1. บริบทของมวยตุ้ยุคจัดระเบียบสื่อ
2. ผู้ส่งสาร (Sender) ในมวยตุ้ยุคจัดระเบียบสื่อ
 - 2.1 ความเป็นเจ้าของรายการ
 - 2.2 การผลิตรายการ
 - 2.3 เวลาออกอากาศ
 - 2.4 บุคลากร
3. เนื้อหา (Message)
 - 3.1 การจัดลำดับความสำคัญของรายการ
 - 3.2 มวยตุ้กับมิติความเชื่อ
 - 3.3 โฆษณากับมวยตุ้ (Sponsorship)

4. ช่องทาง (Channel)

4.1 ผังรายการ

4.2 จำนวนรายการมวดยู่

5. ผู้รับสาร (Receiver) ในมวดยู่ยุคจัดระเบียบสื่อ

5.1 การเข้าถึงสื่อ

5.2 รูปแบบการรับชม

บริบทของมวดยู่ยุคจัดระเบียบสื่อ

25 ปี นับจากวันแรกที่ บริษัทโทรทัศน์ไทย จำกัด ก่อกำเนิดวงการโทรทัศน์ไทยในปี พุทธศักราช 2498 มาจวบจนถึงมวดยู่ยุคจัดระเบียบสื่อ (พ.ศ. 2523-2531) ความเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นมากมายต่อทั้งวงการโทรทัศน์ไทยและวงการมวดยู่ไทย เทคโนโลยีสมัยใหม่มากมายถูกนำมาใช้พัฒนาอุตสาหกรรมโทรทัศน์ไทย มีการเปลี่ยนแปลงจัดระเบียบต่าง ๆ เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องเพื่อเป็นข้อกำหนดเงื่อนไขในการผลิตรายการ มวดยู่ไทยก็เริ่มปรับตัวเข้ามาหาความเป็นโทรทัศน์มากขึ้น เรื่องราวของมวดยู่ไทยจากปรกติที่เคยเป็นเพียงกีฬาพื้นบ้าน รับชมเพื่อความสนุกสนานหลังจากฤดู เพื่อเป็นการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมการต่อสู้สมัยอดีตกาล ก็ดูเหมือนเริ่มโอนเอนเมื่อถูกกระแสไหลบ่าของเงินทุนที่หมุนเวียนในวงการสื่อโทรทัศน์และวงการมวดยู่ไทยมากขึ้นทุกที โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อโทรทัศน์ยังไม่มีการจัดระเบียบให้เข้มงวดและรัดกุม

ภายหลังยุคบุกเบิกโทรทัศน์ จากก้าวเดินแรกที่เปรียบเสมือนการลองผิดลองถูกทั้งด้านการผลิต เนื้อหารายการ อีกทั้งข้อจำกัดต่าง ๆ เช่น ประสิทธิภาพความเชี่ยวชาญของบุคลากรยังไม่คุ้นเคยกับสื่อโทรทัศน์ เทคโนโลยีการสื่อสารที่มีสนนราคาตัวที่แพง อันมีเหตุผลมาจากความใหม่ของเทคโนโลยี ระยะเวลาผ่านมา 25 ปีโทรทัศน์ไทยเริ่มเติบโตมากขึ้นเรื่อย ๆ ตลอดเวลาที่ผ่านมาได้ส่งประสบการณ์ให้กับบุคลากรในแวดวงโทรทัศน์ สำหรับด้านเทคโนโลยีโทรทัศน์ไทยก็ปรับตัวเข้าสู่ความเป็นยุคโลกาภิวัตน์ ระบบสื่อสารดาวเทียมที่เริ่มออกอากาศครั้งแรกเมื่อวันที่ 23 ธันวาคม พ.ศ. 2522 ถูกนำมาใช้ในการสื่อสาร ตามแนวความคิดริเริ่มที่จะขยายรัศมีการส่งโทรทัศน์ด้วยการส่งสัญญาณผ่านดาวเทียม ของสถานีโทรทัศน์ ช่อง 9 อ.ส.ม.ท. ที่เคยเสนอต่อรัฐบาลธานินทร์ กรัยวิเชียร ว่า อ.ส.ม.ท. ขอดำเนินการส่งโทรทัศน์ด้วยระบบดาวเทียม แต่รัฐบาลไม่อนุมัติเพราะเห็นว่าประเทศไทยควรใช้ระบบไมโครเวฟไปก่อน จนกระทั่ง พ.ศ. 2522 บริษัท กรุงเทพโทรทัศน์และวิทยุ จำกัด ได้เสนอ “โครงการขยายสัญญาณโทรทัศน์จากส่วนกลางไปสู่ชนบท” ซึ่งมีพล.อ.เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ เป็นนายกฯ คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติให้สถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 7 ได้รับ

สิทธิถ่ายทอดและแพร่ภาพดาวเทียมทั่วประเทศ (ปนัดดา ธนสถิตย์ และ เกริกเกียรติ พันธุ์พิพัฒน์, 2527, น. 25)

นอกจากนี้ในปีดังกล่าว กรมไปรษณีย์โทรเลขได้จัดให้มีการสาธิตอุปกรณ์ติดต่อสื่อสารโทรทัศน์ผ่านดาวเทียม ให้ข้าราชการในกองบัญชาการทหารสูงสุดได้ชมและเจ้าหน้าที่เทคนิคของบริษัท กรุงเทพโทรทัศน์และวิทยุ จำกัดได้มีโอกาสเห็นภาพโทรทัศน์ของอินโดนีเซียจากจอเครื่องรับซึ่งบังเอิญติดมาด้วยในรถรับส่งสัญญาณที่นำมาแสดงครั้งนั้น และจากการศึกษาค่าเช่าช่องสัญญาณของดาวเทียมปาปาปา (Palapa) ของอินโดนีเซีย ค่าอุปกรณ์ภาคพื้นดินในการส่งและรับ สัญญาณรวมทั้งความเป็นไปได้ทางเทคนิคอื่น ๆ จึงได้ถูกร่างขึ้นเพื่อนำเสนอเข้าที่ประชุมคณะรัฐมนตรี และได้รับอนุมัติให้ดำเนินการได้เมื่อวันที่ 29 ธันวาคม ตามสัญญาของ “โครงการขยายสัญญาณโทรทัศน์ไปสู่ชนบท” โดยมีบริษัทกรุงเทพโทรทัศน์และวิทยุจำกัด เริ่มดำเนินการทดลองออกอากาศผ่านดาวเทียมช่วยเพิ่มพื้นที่กระจายสัญญาณจากเดิมที่ใช้เสากระจายสัญญาณที่ติดตั้งตามพื้นที่ต่าง ๆ เพื่อกระจายสัญญาณให้ไกลมากขึ้นกว่าเดิมเพียงอย่างเดียว ผู้ชมที่อยู่ห่างไกลออกไปก็สามารถรับชมมวดยุได้เช่นเดียวกับผู้ชมที่อยู่กรุงเทพฯ จนจนถึงยุคโลกาภิวัตน์ที่ผู้คนที่อาศัยอยู่อีกซีกโลกหนึ่งก็สามารถรับชมมวดยุได้พร้อม ๆ กับผู้ชมที่เมืองไทย เพราะความก้าวหน้าของเทคโนโลยีการสื่อสารที่จากเสากระจายสัญญาณได้ปรับมาตรฐานมาเป็นระบบดาวเทียมที่สามารถกระจายสัญญาณได้ไกลขึ้น ถือเป็นความท้าทายเมื่อข้อจำกัดในเรื่องเส้นขอบฟ้าที่ถือเป็นอุปสรรคได้ถูกทำลายโดย “ดาวเทียม” ที่ระยะทางนับหมื่นนับแสนกิโลเมตรที่เป็นข้อจำกัดในการส่งสัญญาณได้ถูกทำลายไปในยุคข้อมูลข่าวสารที่ถูกเรียกกันว่า “ยุคโลกาภิวัตน์” นั่นเอง

นอกจากนั้นการเปลี่ยนแปลงการของรัฐบาลก็ส่งผลอำนาจการเมืองที่สามารถเปลี่ยนแปลงโทรทัศน์ โดยเฉพาะในยุคที่โทรทัศน์ถูกเรียกขานว่า “ตาทิพย์” (ยุคช่อง 4 บางขุนพรหม) ที่จอมพล ป. พิบูลสงคราม คอยกำกับเนื้อหาอยู่เบื้องหลัง จนกระทั่งยุคสมัยที่รัฐบาลทหารปรับเปลี่ยนมาสู่รัฐบาลที่มีประชาธิปไตยมากขึ้น เป็นปัจจัยสนับสนุนโทรทัศน์ไทยให้มีอย่างก้าวที่เข้มแข็งขึ้น ผู้ผลิตรายการที่ได้รับอิสระในการผลิตรายการมากกว่าอดีตที่ผ่านมา ทั้งนี้ช่องทางที่เริ่มมากขึ้น (จำนวนสถานีโทรทัศน์ที่เพิ่มขึ้น) กอปรกับอิสระภาพในการผลิตเปลี่ยนจากมือรัฐสู่มือของเอกชนก็ทำให้รูปแบบรายการเริ่มมีความหลากหลาย ความอิสระในการผลิตส่งผลให้ผู้อุปถัมภ์รายการหันมาใช้สื่อโทรทัศน์ในการโฆษณาสินค้าเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน

เมื่อระยะทางการสื่อสารสามารถส่งไปได้ระยะทางไกลขึ้น ทำนองเดียวกันจำนวนผู้ชมก็ย่อมมีโอกาสรับชมรายการโทรทัศน์เพิ่มตามไปด้วย จากขอบเขตการรับชมที่จำกัดเฉพาะผู้ชมชาวไทยอย่างเดียว ก็ขยายไปสู่ผู้ชมที่เป็นชาวต่างชาติเพราะเทคโนโลยีการสื่อสารที่ได้รับการพัฒนาและวางรากฐานมาก่อนหน้า โดยเฉพาะรายการมวดยุเป็นรายการที่ชาวต่างชาติต่างให้

ความสนใจจากสื่อโทรทัศน์ที่ส่งสัญญาณผ่านดาวเทียม กล่าวได้ว่ามวยไทยในยุคนี้เองถือเป็นช่วงที่รายการโทรทัศน์เริ่มตอกอยู่ภายใต้กลไกพาณิชย์นิยมที่ขับเคลื่อนให้รายการมวยต่อสู้เริ่มพึ่งพิงแหล่งเงินทุนจำนวนเงินมหาศาลจากการโฆษณาเพราะการผลิตรายการเริ่มกระจายสู่ภาคเอกชนภายนอกที่มาเช่าเวลาจากสถานี เปิดโอกาสให้ผู้สนับสนุนจำนวนมากมาใช้ช่องทางนี้ถาโถมเงินทุนจำนวนมหาศาลเพื่อประโยชน์ในการขายสินค้าของตน พื้นที่ กางเกงนักมวย นวม ป้ายข้างเวที หรือแม้แต่ชื่อและฉายาของนักมวยต่างถูกใช้เพื่อการโฆษณาทั้งสิ้น เมื่อความเป็นมวยไทยดั้งเดิมเริ่มถูกลักษณะพาณิชย์นิยมเข้ามาเบียดเบียนเพิ่มมากขึ้นทุกที เวลาทุกวินาทีนั้นถือเป็นต้นทุนเพื่อแสวงหารายได้และผลกำไรทุกวินาที ใน “มวยไทย” ในยุคดังกล่าวนี้จึงถูกตั้งคำถามว่าจะมีสัดส่วนรายการระหว่างความเป็นโทรทัศน์กับความเป็นมวยไทยในยุคดังกล่าวนี้พื้นที่และเนื้อหาที่ปรากฏทางหน้าจอโทรทัศน์ยังคงไว้ซึ่งความเป็นมวยไทยดั้งเดิมหรือใช้เพื่อการพาณิชย์มากกว่ากัน

ผู้ส่งสาร (Sender) ในมวยต่อสู้ยุคจัดระเบียบ

ความเป็นเจ้าของรายการ

หลังจากการขยายตัวของสถานีโทรทัศน์ส่งผลให้จำนวนรายการมวยต่อสู้เพิ่มขึ้นเป็นเงาตามตัว ยกเว้นช่อง 3 อ.ส.ม.ท. เพียงเท่านั้นที่รูปแบบการบริหารคงไว้หลักการเรื่องการนำเสนอเรื่องบันเทิงที่เน้นจุดขายที่เป็นรายการจากต่างประเทศ เพราะจากผังรายการของช่อง 3 อ.ส.ม.ท. ในช่วงยุคนี้ไม่ปรากฏรายการมวยต่อสู้ในผังรายการแต่อย่างใด จากจุดนี้ผู้วิจัยสันนิษฐานว่าเนื่องจากหลักการดำเนินงานที่ชัดเจนของช่อง 3 อ.ส.ม.ท. ผ่านการบริหารในรูปแบบเอกชนเต็มตัวของบริษัทบางกอก เอ็นเตอร์เทนเมนต์ จำกัด ประกอบกับ สถานีช่อง 3 อ.ส.ม.ท. มีภาระที่ต้องจ่ายเงินตอบแทนให้บริษัทไทยโทรทัศน์ (ช่อง 4 บางขุนพรหม เดิม) ตามสัญญาการลงทุนแบบเอกชนร่วม เป็นเวลา 10 ปี โดยสองปีแรกนั้นต้องจ่ายปีละ 2 ล้านบาท ส่วนปีที่ 3 ถึงปีที่ 10 จ่ายปีละ 5 ล้านบาท และยังต้องจ่ายเงินสมทบทุนสวัสดิการพนักงานจากไทยโทรทัศน์อีกปีละ 1 ล้านบาท ประกอบกับ ประชา มาลีนิษฐ์ ได้ซื้อภาพยนตร์จากต่างประเทศไว้ล่วงหน้าแล้วเป็นจำนวนเงินมหาศาล ดังนั้น การที่จะผลิตรายการโทรทัศน์อย่างรายการมวยต่อสู้ขึ้นมานั้นก็ยังเป็นเรื่องที่เสี่ยงต่อต้นทุนที่เพิ่มขึ้นทางช่อง 3 อ.ส.ม.ท. จึงยังไม่ผลิตรายการมวยต่อสู้ในช่วงเวลาดังกล่าว (ปนัดดา ธนสถิตย์ และ เกริกเกียรติ พันธุ์พิพัฒน์, 2527, น. 17)

ขณะที่ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 5, ช่อง 7 และช่อง 9 ที่มีรายการมวยต่อสู้ในผังรายการแต่โดยรวมแล้วรายการเหล่านี้มิได้ให้เอกชนจัดรายการเหมือนเช่นยุคปัจจุบัน ทั้งนี้รายการมวยต่อสู้

ทางช่อง 7 นั้นเป็นรายการที่ทางสถานีเป็นผู้ผลิตเอง เนื่องจากทางสถานีมีสนามมวยในห้วงสงเป็นของสถานีเองนับเป็นข้อได้เปรียบต่อสถานีอื่น ๆ อีกทั้งในช่วงปี พ.ศ. 2524 ที่ทางช่อง 7 ได้สิทธิในการจัดมวยที่เคยเป็นของช่อง 9 อ.ส.ม.ท.มาจัดในวันเสาร์ แม้ช่วงแรกการจัดจะเป็นการร่วมจัดระหว่างลุมพินีกับช่อง 7 สีเอง แต่ต่อมาทางลุมพินีก็ยกสิทธิให้ช่อง 7 เป็นผู้จัดไปโดยปริยาย ซึ่งทางช่อง 7 ก็ใช้ลักษณะการจัดรายการเช่นเดียวกับรายการมวยไทย 7 สี โดยให้นายสมภพ ศรีสมวงศ์ที่เป็นนายสนามของเวทีมวยเจ็ดสีเป็นผู้ดูแลรายการ และโปรโมเตอร์ชุ้น เกียรติเพชร เป็นผู้ดูแลเรื่องคู่ชกในรายการโดยใช้ชื่อรายการว่า “ศึกดาวรุ่ง 7 สี” จัดแข่งที่เวทีมวยลุมพินีในวันเสาร์ซึ่งไม่ทับซ้อนเวลากับรายการมวยไทย 7 สีที่จัดแข่งที่เวทีมวย 7 สีของทางห้วงสง เห็นได้ชัดว่าการดำเนินรายการมวยคู่ในยุคนั้นจัดระเบียบสื่อนี้ทางช่อง 7 สี เป็นผู้ควบคุมรายการเองในทุกขั้นตอน

สำหรับช่อง 9 คู่สัญญาเดิมที่เคยจัดถ่ายทอดมวยจากลุมพินีปฏิเสธไม่ยอมรับสัญญาฉบับใหม่ที่ทางเวทีมวยลุมพินียื่นมาให้ ด้วยเหตุผลที่แท้จริงว่าทางสถานีต้องการจัดตั้งสนามมวยเหมือนเช่นทางช่อง 7 จึงเพิ่มค่าถ่ายทอดสดต่อนัดที่ลุมพินีต้องจ่ายให้สถานีจากเดิมคู่ละ 30,000 บาท เป็น 80,000 บาท แต่สุดท้ายแล้วหลังจากที่เวทีลุมพินีถอนตัวออกไปแล้วด้วยกฎระเบียบของกระทรวงมหาดไทยที่ห้ามจัดตั้งสนามมวยเกิน 2 แห่งในกรุงเทพ ความพยายามในการจัดตั้งเวทีมวยในห้วงสงของทางช่อง 9 อ.ส.ม.ท.ก็ต้องล้มเลิกไปพร้อมกับสัญญาที่ทางลุมพินีได้เสนอใหม่ให้กับช่อง 7 สีเรียบร้อยแล้ว ทางช่อง 9 จึงต้องหาเวทีเพื่อผลิตรายการมวยคู่แทน โดยได้ย้ายไปทำสัญญากับเวทีมวยสำโรง ร่วมกับ อนุชา วัชรระตังคะ โปรโมเตอร์ประจำรายการในขณะนั้นแทน ภายหลังจากทำข้อตกลงสัญญากับทางสนามมวยสำโรงเป็นที่เรียบร้อยแล้วช่อง 9 อ.ส.ม.ท.ก็เปิดให้บริการถ่ายทอดสดมวยคู่เป็นประจำทุกวันพฤหัสบดีเพิ่มอีกหนึ่งรายการ ส่งผลให้ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 กับสถานีโทรทัศน์ช่อง 7 ต่างก็เป็นคู่แข่งที่สำคัญในเรื่องรายการมวยคู่ เพราะต่างฝ่ายต่างก็มีรายการมวยคู่ด้วยกันสถานีละ 2 รายการ (“มวยวันนี้,” 2529, น. 3)

ส่วนทางช่อง 5 นั้นเป็นสถานีที่มีรายการมวยคู่เพียงรายการเดียวเท่านั้น โดยทางสถานีมีสัญญาเดิมที่ทำไว้กับเวทีมวยลุมพินีที่สถานีเป็นผู้ผลิตการถ่ายทำเอง ซึ่งมีเฉลิมพงษ์ เชี่ยวสกุลเป็นผู้ควบคุมการผลิตรายการมวยไทยทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 5

กล่าวได้ว่าในยุคมวยคู่ปรับตัวนี้ แม้ว่าสื่อจะเริ่มมีการแข่งขันกันในเชิงธุรกิจมากขึ้นกว่ายุคก่อนหน้า แต่ก็มิได้ต่อสู้กันอย่างอิสระ เนื่องจากข้อจำกัดเรื่องเวทีมวย ที่หลายสถานีต่างต้องแย่งชิงเป็นรายการของตน ด้วยข้อจำกัดนี้เอง ประกอบกับรายการมวยเป็นรายการที่มีสัญญาที่แน่นอนระหว่างสนาม การผลิตรายการส่วนใหญ่จึงเป็นการผลิตรายการจากทางสถานีเอง ยกเว้นบางรายการมวยที่ถ่ายมาจากเวทีรังสิตเนื่องจากเป็นรายการที่เอกชนเช่าเวลาไปทำรายการเอง

สาเหตุอีกประการที่ส่งผลให้ทางสถานีเป็นผู้ผลิตรายการเอง ผู้วิจัยอนุมานว่าน่าจะมาจากเหตุผลที่รายการมวยคู่ในยุคนั้นดังกล่าวค่อนข้างเป็นที่นิยมและสามารถสร้างรายได้ให้กับทางสถานีได้สูง หากพิจารณาจากสัญญาที่ทางช่อง 9 นั้นเรียกเก็บค่าถ่ายทอดสดรายการมวยคู่ที่มีราคาต่อหน่วยเพิ่มขึ้น (ซึ่งผู้วิจัยอธิบายไว้อย่างละเอียดในหัวข้อลำดับความสำคัญของรายการ) และการที่มวยคู่เป็นรายการที่คู่แข่งน้อยราย เพราะมีข้อกำหนดของกระทรวงมหาดไทยคอยกำกับไว้ เหล่านี้เองเป็นเหตุผลที่ทางสถานีส่วนใหญ่เลือกที่จะผลิตรายการด้วยสถานีเอง

การผลิตรายการ

ในช่วงยุคบุกเบิกรายการมวยคู่ (พ.ศ. 2493-2500), มวยไทยยุคปรับตัว (พ.ศ. 2501-2522) และช่วงต้นของยุคจัดระเบียบ (พ.ศ. 2523-2531) นั้น รายการมวยคู่มีการปรับตัวในลักษณะการปรับรูปแบบรายการและกฎกติกาในการแข่งขันให้มีความน่าสนใจมากขึ้น จนรายการมวยคู่เริ่มได้รับความนิยมมากขึ้นเรื่อย ๆ โดยที่ปฏิเสธไม่ได้ว่าส่วนหนึ่งของความนิยมของผู้ชมมวยคู่้น มาจากการรับชมมวยคู่แบบพนันขันต่อระหว่างผู้ชมด้วยกัน

อย่างไรก็ดีการถ่ายทอดมวยคู่ต่อสู้เคำปัญหาต่าง ๆ มากมายในปี พ.ศ. 2531 กล่าวคือ ในขณะที่ความนิยมของผู้ชมที่เพิ่มขึ้น ได้ส่งผลให้รายได้ของรายการมวยคู่ในแต่ละรายการมากขึ้น ทำให้การพนันในปี พ.ศ. 2531 สื่อเคำรุนแรงเพิ่มมากขึ้นเช่นกันอันเห็นได้จากปัญหา “การล้มนมวย” ที่ “นายแคล้ว ธนิกุล” ได้ให้สัมภาษณ์ไว้ในหนังสือพิมพ์มติชนวันที่ 5 มีนาคม 2531 (“ความศรัทธา มวยไทยเริ่มลดลง,” 2531, น. 19) ว่าจะต้องมีการปราบปราม การล้มนมวย โดยต้องจัดตั้งคณะกรรมการพิเศษเพื่อปราบปราม

ปัญหาดังกล่าวนับเป็นจุดต่างพร้อยของวงการมวยไทยที่เริ่มขยายวงใหญ่ขึ้นเรื่อย ๆ เพราะจากวงเงินที่ไหลเวียนมากขึ้นจากมวยคู่นี้เองทำให้ค่าตัวในการชกชของนักมวยเพิ่มขึ้นจากอดีตเป็นอย่างมาก แต่ในความเป็นจริงรายได้ค่าตัวของนักมวยในแต่ละครั้งกลับตกอยู่กับหัวหน้าค่ายมวยเสียส่วนใหญ่ จากข้ออ้างของหัวหน้าค่ายมวยที่ว่ามีการใช้จ่ายสูงจากการจัดการนักมวยเพื่อแข่งมวยในแต่ละครั้ง เหตุการณ์ดังกล่าวส่งผลต่อความศรัทธาของผู้ชมที่เริ่มลดลงเพราะมีเหตุเรื่อง “การล้มนมวย” เป็นสำคัญ

ช่วงปลายปี พ.ศ. 2531 แนวความคิดในการจัดระเบียบมวยคู่เริ่มใกล้เคียงความเป็นจริงมากขึ้น สืบเนื่องจากกรณีที่คณะกรรมการบริหารวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ (กบว.) มีมาตรการควบคุมการถ่ายทอดมวยทางโทรทัศน์ใหม่ โดยมีการกำหนดจำนวนรายการมวยคู่ในแต่ละสถานีโทรทัศน์ โดยมีผลบังคับเป็นทางการตั้งแต่ 1 มกราคมปี พ.ศ. 2532 เนื่องจาก

นายสมภพ ศรีสมวงษ์ นายสนามมวยช่อง 7 สี เปิดเผยว่ามาตรการของ กบว. ดังกล่าวนั้นมีผลกระทบต่อวงการมวยโดยรวมแน่ เพราะช่อง 7 สี ตอนนี้มีรายการมวยคู่หรือรายการถ่ายทอดสดประจำสัปดาห์ถึง 3 รายการด้วยกัน คือ วันอังคารถ่ายทอดสดจากเวทีลำโรง 23.00-24.00 น., วันเสาร์ถ่ายทอดสดจากเวทีลุมพินี 13.30-16.20 น. และวันอาทิตย์ถ่ายทอดสดจากสถานี 13.30-16.20 น. นับเป็นแหล่งที่โดนผลกระทบมากที่สุด (“คู่มือกำเนิดมวยคู่ทำต่างจังหวัดอีตัด,” 2531, น. 22)

เหตุการณ์ดังกล่าวส่งผลกระทบต่อวงการมวยทั้งวงการ ไม่ว่าจะเป็นสนามมวย นักมวย โปรโมเตอร์ ตลอดจนผู้ชมเนื่องจาก กบว. มีมาตรการให้แต่ละสถานีโทรทัศน์สามารถแพร่ภาพออกอากาศได้สัปดาห์ละหนึ่งวัน วันละไม่เกิน 2 ชั่วโมงต่อแต่ละสถานี เนื่องจากจำนวนรายการมวยคู่นั้นค่อนข้างมีมากเกินไป เป็นเหมือนการมอมเมาผู้ชมและส่งเสริมให้ประชาชนพนันขันต่อมวยคู่กัน ด้วยเหตุดังกล่าวทางกบว. จึงต้องหามาตรการเพื่อจัดระเบียบรายการมวยคู่ ดังนั้น ในการผลิตรายการมวยคู่โทรทัศน์เริ่มมีการกำหนดกฎระเบียบเพื่อป้องกันปัญหาการพนันและการมอมเมาต่อผู้ชม เมื่อโทรทัศน์ถูกควบคุมเวลาในการออกอากาศจากปัญหาดังกล่าว มวยคู่ก็ได้รับผลกระทบจากการควบคุมนี้โดยตรง ทั้งเรื่องเวลาการออกอากาศ จำนวนรายการต่างถูกควบคุมให้จำกัดอยู่ในเวลาที่เหมาะสม การแข่งขันอย่างอิสระเหมือนในอดีตนั้นเริ่มถูกควบคุมจากข้อกำหนดนี้

หากกล่าวถึงการผลิตรายการนั้นเมื่อสถานีโทรทัศน์ต่างกำหนดระเบียบแบบแผนเพื่อสร้างเป็นมาตรฐานในการผลิตรายการแต่ละรายการ มวยไทยก็ถูกกำหนดด้วยว่าในการผลิตรายการจะต้องกระทำตามข้อกำหนดที่วัฒนธรรมของโทรทัศน์นั้นกำหนดไว้ ภาพของมวยคู่ในยุคโลกาภิวัตน์นี้จะต้องเป็นภาพของกีฬาที่แสดงถึงการแข่งขันกันที่เสมอภาคมิใช่ความหมายของการต่อสู้เพื่อชนะอยู่รอดเท่านั้น ดังนั้น หากเป็นการแข่งขันกีฬา ผู้แข่งก็ต้องถูกกำหนดให้มีความเสมอกัน เท่าเทียมกัน ดังนั้น กฎกติกาของมวยไทยจึงถูกกำหนดให้มีการเปรียบคู่ต่อสู้เพื่อขึ้นชกโดยอิงกับมวยสากลของต่างชาติที่เปรียบคู่ชกตามน้ำหนักของผู้ชก ทั้งนี้ วิเชียร นิลกานนท์ แสดงทัศนะเกี่ยวกับการเปรียบคู่มวยในยุคปัจจุบันไว้ว่า “เรื่องจัดคู่มวยในรายการเดี๋ยวนี้นะเขาก็จัดตามน้ำหนักนะ แต่ก่อนก็ไม่ได้มีพิธีต้องอะไรมากมาย ไม่ได้สนใจเรื่องน้ำหนักอะไร อยากชกรูปร่างใกล้เคียงกันก็ขึ้นชกได้เลย” (วิเชียร นิลกานนท์, สัมภาษณ์, 20 มีนาคม 2552)

การสร้างความเป็นมาตรฐานเท่าเทียมระหว่างคู่ต่อสู้ของมวยไทยเป็นวิธีหนึ่งที่สร้างให้มวยแสดงถึงความมีอารยะ จากมวยไทยดั้งเดิมที่ถือได้ว่าไม่มีกฎเกณฑ์และความเท่าเทียมให้เท่าเทียมกับมาตรฐานกติกาสากล สำหรับเนื้อหาในรายการมวยคู่ นั้น ในยุคนี้ทางผู้ผลิตแต่ละรายจัดเนื้อหาในรายการโดยจุดเด่นหรือพยายามสร้างเอกลักษณ์เฉพาะของแต่ละรายการ เช่น หาก

เป็นรายการมวยไทย 7 สี ทางรายการจะมีจุดขายของรายการอยู่ที่อนุรักษ์วัฒนธรรมศิลปะไทย โดยทางรายการจะออกอากาศให้นักมวยทำการไหว้ครู ในขณะที่บางรายการพื้นที่ของการไหว้ครู อาจไม่ใช่นโยบายของรายการ และก็จะถูกตัดออกไปดังนี้ วิเชียร นิลกานนท์ เสนอทัศนะเกี่ยวกับ พื้นที่ของการอนุรักษ์ศิลปะการไหว้ครูในรายการมวยไทย 7 สีไว้ว่า “ในส่วนของ การไหว้ครูนั้นทางช่องเจ็ดก็เป็นเหมือนนโยบายของรายการที่ต้องมีไหว้ครูอยู่แล้ว” (วิเชียร นิลกานนท์, สัมภาษณ์, 20 มีนาคม 2552)

นอกจากปัจจัยการผลิตของทางโทรทัศน์แล้ว การที่โทรทัศน์มีอิทธิพลต่อมวยไทยมากขึ้นทุกที อีกทั้งรายการมวยคู่เป็นรายการที่มีการผลิตอยู่เป็นประจำและสม่ำเสมอ ทุกวันเสาร์ อาทิตย์จะต้องมีนักมวยขึ้นชกเพื่อป้องกันให้ทันต่อความต้องการของของผู้ชมโทรทัศน์ กระบวนการสร้างนักมวยจึงถูกปรับเปลี่ยนแปลงไป ดังที่นักวิชาการด้านสื่อสารมวลชนอย่าง วันชัย ธนะวงษ์น้อย แสดงทัศนะว่า

นักมวยปัจจุบันกับอดีตนั้นต่างกัน เมื่อก่อนกว่าจะขึ้นชกได้ ต้องผ่านการซ้อมมาจนแน่ใจแล้วว่าพร้อม แต่ผมว่านักมวยเดี๋ยวนี้ขึ้นชกโดยยังไม่ทันพร้อมก็ขึ้นชก ใครขึ้นชกแล้วชนะก็โชคดีไป ใครขึ้นชกแล้วแพ้ก็ถือว่ากลับบ้านไปก่อน แต่เมื่อก่อนการชกนั้นครูมวยต้องแน่ใจว่าพร้อมแล้วจริง ๆ (วันชัย ธนะวงษ์น้อย, สัมภาษณ์, 23 มีนาคม 2552)

เมื่อกระบวนการผลิตถูกปรับเปลี่ยนไปตามลักษณะของสื่อโทรทัศน์ที่ผลิตอย่างเป็นพลวัต หรือผลิตเนื้อหาสื่อในแบบอุตสาหกรรมสื่อมากขึ้น มวยไทยก็ต้องปรับเปลี่ยนการผลิตนักมวยให้ทันกับการปรับตัวของสื่อโทรทัศน์เช่นเดียวกัน กล่าวคือในปัจจุบันการสร้างนักมวยแต่ละคนขึ้นมาไม่ได้ขึ้นอยู่กับชื่อเสียงของครูมวยเท่าที่เป็นผู้คัดสรรนักมวยให้ขึ้นมาโดดเด่นในวงการมวยไทย แต่นักมวยปัจจุบันนั้นได้รับการยอมรับจากโทรทัศน์นั่นเอง หรือนักมวยคนใดจะดังหรือไม่ดัง จะได้ยอมรับหรือไม่นั้นก็ขึ้นอยู่กับที่สายตาผู้ชมนับแสนนับล้านนั่นเอง หรือกล่าวว่าการตัดสินนักมวยในปัจจุบันก็ถูกตัดสินตามเกณฑ์ความนิยม (Rating) เช่นเดียวกับโทรทัศน์เองก็คงไม่ผิด นักมวยคนใดที่ผู้ชมชื่นชอบก็จะโดดเด่นในวงการมวยคู่ได้ต่อไป

เวลาการออกอากาศ

เนื่องจากรูปแบบรายการมวยคู่ในยุคนี้ มีรูปแบบการจัดรายการใน 2 ลักษณะ กล่าวคือ มีการจัดมวยคู่โดยถ่ายทอดมาจากสนามมวยจริงและการถ่ายทอดสดมวยคู่มาจากเวทีมวยของทางห้องส่งสถานี ในขณะที่ยังมีรายการที่เป็นเทปบันทึกรายการมวยคู่จากหลาย ๆ คู่โดย

คัดเลือกเฉพาะช่วงที่น่าสนใจมานำเสนอ (Highlight) อย่างไรก็ตาม หากสังเกตจากผังรายการมวยคู่ในช่วงดังกล่าว จะเห็นได้ว่ารายการมวยคู่ส่วนใหญ่มีการถ่ายทอดมาจากสนามมวยจริง เช่น สนามมวยลุมพินี, สนามมวยสำโรง และสนามมวยรังสิต ตามสัญญาแต่ละช่องที่ได้มา ขณะที่ก็มีเพียงสถานีโทรทัศน์ช่อง 7 สีที่สามารถตั้งเวทีมวยถาวรในห้องส่งของสถานีเพียงเท่านั้น ด้วยความแตกต่างในการผลิตรายการที่ขึ้นต่อสนามมวยนั่นเองส่งผลให้เวลาการออกอากาศของแต่ละรายการค่อนข้างจะมีความแตกต่างกันไป

ตารางที่ 6.1

แสดงเวลาการออกอากาศรายการสดมวยคู่เดือนมีนาคม พ.ศ. 2529

สถานีโทรทัศน์	รายการ	วัน	เวลาออกอากาศ	ถ่ายทอดจากเวที
ช่อง 5	มวยเวทีราชดำเนิน	อาทิตย์	22.00-24.00 น.	เวทีมวยราชดำเนิน
ช่อง 7	มวยไทย 7 สี	อาทิตย์	13.30-16.30 น.	เวทีมวย 7 สี
ช่อง 7	ดาวรุ่ง 7 สี	เสาร์	14.30-16.30 น.	เวทีมวยลุมพินี
ช่อง 9	มวยไทยเวทีสำโรง	เสาร์	22.00-24.00 น.	เวทีมวยสำโรง
ช่อง 9	มวยไทยเวทีรังสิต	พฤหัสบดี	22.00-24.00 น.	เวทีมวยรังสิต

ที่มา: “มวยวันนี้,” 21 มีนาคม 2529, *จักรวาลมวย*, น. 2.

จากผังรายการในปี พ.ศ. 2529 พบว่า ช่วงเวลาหลักของรายการมวยคู่นั้นจะเป็นวันหยุดสุดสัปดาห์ มีเพียงรายการมวยไทยเวทีสำโรงทางช่อง 9 เพียงรายการเดียวเท่านั้นที่จัดถ่ายทอดรายการในวันพฤหัสบดี ทั้งนี้ผู้วิจัยตั้งข้อสังเกตว่าเนื่องจากเวลาการออกอากาศของรายการที่ถ่ายทอดสดจากเวทีที่เป็นสนามจริงนั้นต้องอิงเวลาจากเวลาของสนามมวยเป็นหลัก ในขณะที่รายการอื่นๆ มีช่วงเวลาการออกอากาศ 2 ช่วงเวลา คือ มวยรอบบ่าย (13.00-17.00 น.) และมวยรอบดึก (21.00-24.00 น.) โดยส่วนใหญ่มวยรอบบ่ายนั้นเป็นการจัดโปรแกรมการชกที่สามารถควบคุมได้ ซึ่งในที่นี้ คือ รายการมวยไทย 7 สีที่ทางช่อง 7 สีเป็นเจ้าของสนามแข่งขันเอง ในขณะที่รายการมวยดาวรุ่งทีวีสี 7 ก็มีรูปแบบการบริหารงานโดยมีทีมงานทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 7 สีเป็นผู้ดำเนินการทั้งหมด (โปรดดูหัวข้อ การจัดลำดับความสำคัญ) ส่วนมวยคู่รายการอื่นๆ เป็นรายการที่ทางผู้จัดจะต้องอิงเวลาจากการแข่งขันที่สนามจริงทั้งหมด โดยปกติแล้วหากเป็นในวันธรรมดา (จันทร์-ศุกร์) การชกมวยที่สนามจริงจะมีรอบเย็นหรือรอบค่ำ ส่วนในวันเสาร์อาทิตย์จะมี

รอบบ่าย รอบเย็นและรอบค่ำ ส่วนวันแข่งขันขึ้นอยู่กับการแข่งที่แต่ละสนามตกลงกันได้ สังเกตได้ว่าการถ่ายทอดจากสนามจริงนั้นส่วนใหญ่เป็นการถ่ายทอดสดมาจากเวลามวยรอบค่ำ ที่ผู้ชมมวยเป็นประจำจะเป็นที่รู้กันว่ารายการมวยที่สนุก เราใจที่สุดมักถูกวางไว้ในมวยรอบค่ำ

ช่วงเวลาในการออกอากาศมวยคู่ในยุคนี้นักข่าวได้กล่าวไว้ว่า รายการมวยคู่ส่วนใหญ่จะต้องถ่ายทอดรายการโดยอิงเวลาการแข่งขันจากสนามมวยเป็นหลัก เพราะมวยคู่ในยุคนั้นยังไม่สามารถกำหนดเวลาการแข่งขันในสนามหรือไม่สามารถเลื่อนคู่ชกที่น่าสนใจมาไว้ในช่วงเวลาที่ทางผู้จัดต้องการเหมือนเช่นในปัจจุบัน อันมีสาเหตุมาจากระบบโควต้าในการจัดแข่งขันของสนามที่มีความแตกต่างทั้งวันและเวลาที่เวทีสำโรงและรังสิตนั้นการจัดแข่งขันจะต้องคำนึงถึงผู้ชมในสนามด้วย ประกอบกับเป็นเวทีมวยที่แข่งตามต่างจังหวัดทางผู้จัดต้องคำนึงถึงเวลาและพฤติกรรมชมของเซียนที่มีช่วงเวลาในการชมที่ต่างกันจากสนามมวยในกรุงเทพ อันเป็นเหตุผลหนึ่งที่ทำให้รายได้ของสนามเช่น เวทีมวยสำโรงนั้นไม่สามารถดำรงอยู่ได้เนื่องจากไม่เป็นที่นิยมจากคนดูและต้องปิดตัวลงไปดังปรากฏข้อมูลในงานวิจัยของทฤษฎี สิทธิประเสริฐ (2536, น. 31) ที่กล่าวถึงสาเหตุหนึ่งที่เป็นเวทีมวยแห่งหนึ่งที่ตั้งอยู่ต่างจังหวัดและทำให้เวทีมวยสำโรงไม่ประสบความสำเร็จว่ามีเหตุผลประการหนึ่งมาจาก “สนามมวยอยู่ไกลมากเซียนมวยทั้งหลายไปดูมวยประจำที่สนามมวยที่สะดวกและคุ้นเคยดีกว่า”

ขณะเดียวกัน ทางสถานีช่อง 7 สี ที่ได้รับสิทธิในการจัดรายการมวยดาวรุ่งทีวีสี 7 ที่ทางสนามมวยเปิดโอกาสให้ชูน เกียระติเพชร โปรโมเตอร์ประจำรายการมวยไทย 7 สีสามารถจัดรายการโดยใช้เวลามวยรอบบ่ายวันเสาร์ให้มีการจัดรายการได้ค่อนข้างอิสระ ตามเวลาที่ทางสนามมวยลุมพินีกำหนดให้จัดในรอบบ่าย อีกทั้งทางช่อง 7 สีก็ยังมีสนามมวยที่ห้องส่งของสถานีเป็นของตนเองจากเดิมที่ออกอากาศในวันอาทิตย์อยู่แล้ว เป็นสาเหตุให้รายการสองรายการนี้สามารถจัดเวลาการออกอากาศได้แตกต่างจากรายการอื่น ๆ

อย่างไรก็ตาม ต่อมาในปี 2531 เริ่มมีการควบคุมจำนวนรายการจาก กบว. ในการกำหนดเวลาการออกอากาศรายการมวยคู่โดยทาง กบว. พยายามควบคุมจำนวนรายการและการโฆษณาในรายการให้ลดลงซึ่งมีผลต่อโควตารายการที่ช่อง 7 สี ได้รับมาจากเวทีมวยลุมพินีดังเนื้อหาที่ปรากฏในหนังสือ 42 ปีสนามมวยลุมพินีว่า

ระยะนั้นนายพิชัย รัตตกุล รองนายกรัฐมนตรี (ในรัฐบาล พล.อ.ชาติชาย ชุณหะวัณ) ที่ดำรงตำแหน่งฐานะประธานคณะกรรมการวิทยุกระจายเสียงและโทรทัศน์ (กบว.) ได้ออกมาตรการใหม่ กำหนดให้สถานีโทรทัศน์ทุกช่องถ่ายทอดสดมวยไทยได้ช่องละ 1 รายการต่อสัปดาห์ รายการละไม่เกิน 2 ชั่วโมง ทั้งนี้ การนับเวลาจะไม่นับรวมรายการถ่ายทอดสดมวยชิงแชมป์โลก ซึ่งถือเป็นกรณีพิเศษและในระหว่างพักยกก็

ยอมให้มีการโฆษณาระหว่างยกละได้ไม่เกินยกละ 1 นาที่ ลดจากเดิมหนึ่งเท่าตัว โดยอ้างว่าการถ่ายทอดรายการมวยคู่ทำให้ประชาชนมัวเมาเล่นพนันกันมากขึ้น ด้วยเหตุนี้โควต้าวันเสาร์รอบบ่ายซึ่งทีวีสี 7 รับเหมาจัดถ่ายทอดมาโดยตลอดก็จำเป็นต้องคืนให้กับสนามไป เพราะช่อง 7 ถ่ายทอดมวยในวันเสาร์รอบบ่ายจากลุมพินีและวันอาทิตย์จากห้องส่งของตนเอง นั้นขัดต่อคำสั่งของกบว.สนามมวยเวทีลุมพินีจึงตกลงแจกโควต้าวันเสาร์รอบบ่ายให้โปรโมเตอร์ทุกคนหมุนเวียนกันจัดแทน (สว่าง สว่างควัฒน์, 2540, น. 101)

บุคลากร

ในการผลิตรายการมวยคู่ขึ้น เริ่มมีการจัดรูปแบบรายการให้มีลักษณะที่น่าสนใจต่อผู้ชมเพิ่มขึ้น แต่ในขณะเดียวกันในกระบวนการผลิตรายการมวยคู่ขึ้น เมื่อมวยคู่เข้ามาในวงการโทรทัศน์ที่มีวงจรการผลิตในลักษณะของการทำงานเชิงอุตสาหกรรมสื่อ (Media industry) มวยไทยก็มีการปรับตัวเข้าสู่กระบวนการผลิตในเชิงอุตสาหกรรมเช่นเดียวกัน กล่าวคือมีการแบ่งการทำงานแยกออกจากกันโดยใช้เกณฑ์ความเชี่ยวชาญที่มีการแบ่งหน้าที่ของบุคลากรให้มีความรับผิดชอบหน้าที่ที่ถูกกำหนดไว้อย่างชัดเจนเช่น ค่ายมวยมีหน้าที่ผลิตนักมวย, โปรโมเตอร์มีหน้าที่จัดหานักมวยในสังกัดมาแข่ง, นายสนามมีหน้าที่จัดการรายละเอียดต่าง ๆ ในสนามรวมทั้งจัดลำดับวันเวลาจัดการแข่งขันของโปรโมเตอร์ในสังกัด เป็นต้น หากเปรียบเทียบระหว่างกรณีของมวยไทยในยุคอดีตก่อนที่จะมีโทรทัศน์นั้นการแข่งขันมวยไทยจะมีการจัดแข่งกันได้ผ่านक्रमมวยหรือหัวหน้าค่ายมวยหรือบางครั้งหัวหน้าค่ายก็รับหน้าที่ทั้งक्रमมวยทั้งผู้จัดแข่งขันร่วมกับหัวหน้าของอีกค่ายมวยก็กล่าวได้ ทว่าเมื่อมวยไทยก้าวเข้าสู่รายการโทรทัศน์แล้ว หน้าที่ในการจัดแข่งก็ต้องมีความสมำเสมอมากขึ้นตามรายการมวย หน้าที่ดังกล่าวจึงส่งผลให้เกิดระบบโปรโมเตอร์ในการจัดรายการมวยแต่ละรายการ โดยทำหน้าที่จัดหาคู่ชกจากค่ายแต่ละค่ายมวยที่อยู่ในสังกัดของโปรโมเตอร์แต่ละรายมาชกในรายการ

เมื่อมีการแบ่งหน้าที่ไว้อย่างชัดเจนตามความเชี่ยวชาญในการผลิตรายการมวยคู่เพื่อที่ฝ่ายผลิตรายการก็สามารถไว้วางใจได้ว่าในแต่ละสัปดาห์จะต้องมีนักมวยที่ขึ้นชกในรายการแน่นอน โดย วิเชียร นิลกานนท์ กล่าวถึงบทบาทการทำงานเป็นโฆษกในรายการมวยไทย 7 สีที่แบ่งหน้าที่ไว้อย่างชัดเจน ถึงการเตรียมตัวก่อนออกอากาศดังนี้ “ไม่ได้ทำหรอก เพราะทางผู้จัดเขาจะเป็นคนเตรียมบทมาให้ผมเอง แต่ถ้าเป็นคนดูเขาจะรู้เองเลยมาคู่ไหนจะชกเมื่อไร คู่ไหนใครเป็นอย่างไรมีอาวุธอย่างไร เขาเตรียมตัวมาอย่างดี” (วิเชียร นิลกานนท์, สัมภาษณ์, 20 มีนาคม 2552)

จากการสัมภาษณ์กล่าวว่าได้ว่ารูปแบบการทำงานของบุคลากรในยุคนี้มีลักษณะที่แบ่งงานกันทำ (Division of labor) อย่างสมบูรณ์ตามลักษณะอุตสาหกรรมการผลิตของสื่อโทรทัศน์ กล่าวได้ว่าหน้าที่ในการทำงานได้กำหนดไว้แน่นอนแล้วตามตำแหน่งสายงาน แม้กระทั่งกรณีบทกล่าวโฆษณาของวิเชียร นีลิกานนท์ก็มีทีมงานจัดเตรียมไว้เรียบร้อยแล้ว อย่างไรก็ตาม วิเชียรยังให้ข้อเปรียบเทียบที่น่าสนใจในกับช่วงอดีตว่า “หากเป็นเมื่อก่อน ผมก็ต้องทำการบ้านเองบ้างนะ ต้องคอยติดตามอยู่ตลอด แต่พอมีคนเตรียมให้ก็ไม่ต้องติดตามอะไรเลย พูดตรง ๆ นะนักมวยบางรายที่ผมประกาศไปผมไม่รู้จักหน้าก็มีเยอะไป บางครั้งมาทักผมข้างนอกเวทีแล้วผมจำไม่ได้ก็มี” (วิเชียร นีลิกานนท์, สัมภาษณ์, 20 มีนาคม 2552)

คำกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่าเมื่อการผลิตมีลักษณะการผลิตแบบแบ่งหน้าที่กันทำแล้วได้ปรับเปลี่ยนมิติการผลิตดั้งเดิมออกไปด้วยเช่นกัน ความสัมพันธ์เกี่ยวข้องระหว่างบุคคลก็เริ่มถูกจัดวางไว้แยกกัน จากเดิมที่สื่อมวยไทยเป็นสื่อที่มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างครูมวย ค่ายมวย นักมวยและโฆษกก็เริ่มถูกตัดถ่างความสัมพันธ์ตามลักษณะการผลิตของรายการโทรทัศน์ด้วยเช่นกัน

เนื้อหา (Message)

การจัดลำดับความสำคัญ

การจัดลำดับความสำคัญของรายการในช่วงยุคจัดระเบียบนั้นมีการนำเอามวยสากลมาจัดชกไว้ในรายการด้วยโดยการจัดลำดับความสำคัญของคู่มวยไว้ที่มวยไทย โดยแบ่งช่วงเวลาให้กับมวยไทยไว้ 1 ชั่วโมงครึ่ง หลังจากที่มีการชกมวยเปิดเป็นการชกมวยสากลสมัครเล่นก่อน 1 ชั่วโมง (จากเวลารายการทั้งหมด 2 ชั่วโมงครึ่ง) ดังข้อมูลตามแผนงานของทางช่อง 9 ที่วางเวลาการออกอากาศของรายการมวยคู่ไว้ดังข้อมูลต่อไปนี้

ตามแผนงานที่วีซีช่อง 9 อ.ส.ม.ท.จะจัดมวยถ่ายทอดทุกวันเสาร์ เริ่มตั้งแต่เวลา 15.30 น. ถึง 18.00 น. โดยชั่วโมงแรกจะเป็นการถ่ายทอดมวยสากลสมัครเล่น แล้วต่อด้วยมวยไทยอาชีพอย่างน้อย 5 คู่ จะแพร่ออกอากาศไปยังจังหวัดต่าง ๆ 36 จังหวัด กำหนดเริ่มรายการแรกวันเสาร์ที่ 3 มกราคม พ.ศ. 2524 และเพื่อให้แผนการนี้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพทางช่อง 9 อ.ส.ม.ท. ได้วางตัวบุคคลที่จะเป็นโปรโมเตอร์ประกบคู่มวยไว้ 3 คน คือ จำหนุ-ปรีชา ศรีสุคนธ์,โต ธรรมชาติ หรือนายวิวัฒน์ รัตนอารี และอาจารย์ตีประสิทธิ์ วชิรพุทธคุณ (สว่าง สว่างควัฒน์, 2540, น. 78)

ส่วนรายการมวยคู่ทางช่อง 7 ที่ได้รับสิทธิ์ถ่ายทอดรายการมวยคู่ต่อจากช่อง 9 ที่หันออกไปทำรายการเองนั้น ในช่วงแรกทางช่อง 7 ได้มีข้อตกลงกับเวทีลุมพินีว่าจะเป็นผู้จัดรายการต่อจากสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 โดยกำหนดช่วงเวลารายการของลุมพินีไว้ในช่วงบ่ายของวันเสาร์ซึ่งไม่ตรงกับเวลาของรายการมวยไทย 7 สีที่ทางสถานีช่อง 7 สื่อนั้นถ่ายทอดอยู่แล้ว ทั้งนี้สาเหตุที่ทางช่อง 7 สามารถจัดรายการดังกล่าวได้เพราะยังไม่มีการแข่งขันรายการจาก กบว. โดยทางสถานีได้ตกลงจัดคู่มวยกับทางสนามมวยลุมพินีซึ่งเริ่มแรกแบ่งจัดโควตาการแข่งขันยกกันคนละครึ่ง เช่น หากมีการชกกัน 6 คู่โควตาของลุมพินีที่ต้องการนักมวยมาแข่งในรายการก็คือ 3 คู่และช่อง 7 อีกสามคู่ สำหรับรางวัลในรายการที่จะให้นักมวยก็ใช้วิธีแบ่งกันฝ่ายละ 50 เปอร์เซ็นต์เช่นเดียวกับการแบ่งโควตา นักมวย ทั้งนี้ในการจัดมวยคู่เอกนั้นก็จะขึ้นอยู่กับคุณภาพของนักมวยในแต่ละสัปดาห์ที่โปรโมเตอร์ทั้งสองฝ่ายต้องมาตกลงกันอีกครั้ง

จึงกล่าวได้ว่ารายการมวยคู่ในช่วงเวลาดังกล่าวมีลักษณะการต่อรองระหว่างสนามมวย ที่กล่าวได้ว่าเป็นการมอบอำนาจในการจัดคู่มวยไว้ฝ่ายละครึ่ง ครั้งแรกของสนามมวย ส่วนอีกครั้งเป็นของรายการโทรทัศน์ รูปแบบการบริหารในช่วงแรกจึงอยู่ในรูปแบบที่ทั้งสองฝ่ายต้องตกลงร่วมกันในทุกขั้นตอน

ทว่าหลังจากสนามมวยลุมพินีได้เปิดโอกาสให้ทีวีสีช่อง 7 เข้ามาถ่ายทอดรายการมวยวันเสาร์รอบบ่ายแทนช่อง 9 ที่หมดสัญญาลงโดยให้ทางช่อง 7 กับโปรโมเตอร์ของสนามจัดประกบมวยมาฝ่ายละ 4 คู่เมื่อเดือนเมษายน 2524 เป็นต้นมา ปรากฏว่าโปรโมเตอร์หลายคนไม่พอใจ ถึงกับทำหนังสือร้องเรียนนายสนามขอจัดมวยวันเสาร์รอบบ่ายเอง โดยอ้างว่าระบบที่ทำกันอยู่นี้พวกตนไม่มีโอกาสได้สร้างนักมวยใหม่เลย ซึ่งไม่เป็นผลดีต่อทั้งสองฝ่าย ฝ่ายบริหารจึงได้ประชุมพิจารณาเรื่องนี้และมอบหมายให้ พ.อ.วัฒน์ เกิดสว่าง ประธานสัมพันธ์คนใหม่ของสนามมวยลุมพินีได้ชี้แจงผ่านสื่อมวลชนเมื่อปลายเดือนมีนาคม 2526 ว่านายสนามได้จัดการคลาญปัญหารายการมวยวันเสาร์รอบบ่าย ตกลงให้ฝ่ายทีวีช่อง 7 (นายสมภพ ศรีสมวงศ์) เหมารวมมวยรอบบ่ายเองทั้งหมด 9 คู่โดยโปรโมเตอร์ไม่ต้องจัดสมทบเช่นที่ผ่านมา และใช้ชื่อรายการว่า คีตกาวรุ่งทีวีสี 7 ส่วนเวลาถ่ายทอดคงเหมือนเดิม คือ 13.00-15.00 น. ตั้งแต่วันที่ 12 เมษายน พ.ศ. 2526 เป็นต้นไป (สว่าง สว่างควัฒน์, 2540, น. 88)

ด้วยเหตุผลที่การแบ่งจัดคู่มวยระหว่างสถานีช่อง 7 สีกับเวทีมวยลุมพินีนั้นถูกวิจารณ์จากโปรโมเตอร์ของทั้งสองฝ่ายว่าเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาตัวนักมวยให้มีศักยภาพเพิ่มขึ้น เพราะในรายการมีแต่นักมวยที่ทั้งสองภาคส่วนนั้นต่างคัดสรรมาแล้ว ส่งผลให้นักมวยหน้าใหม่หาโอกาสมาชกในรายการได้น้อยลง จากเหตุผลนี้เองทางลุมพินีได้ประชุมถึงประเด็นดังกล่าวและผลการประชุมตกลงระหว่างสองฝ่ายมีข้อสรุปให้ ชู้น เกียรติเพชร ซึ่งดูแลเรื่องการชกในรายการมวยไทย 7

สีที่จัดแข่งในวันอาทิตย์มาดูแลรายการมวยไทยในวันเสาร์ได้เต็มที่ แต่มีข้อแลกเปลี่ยนกันไว้ว่า ไควด้าที่โปรโมเตอร์ขึ้น เกียรติเพชรนั้นเคยจัดชกอยู่ทางเวทีลุมพินีนั้นทางลุมพินีจะเปิดโอกาสให้ โปรโมเตอร์รายอื่นแทน จากข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นได้ว่าในช่วงเวลาดังกล่าวนั้นแม้ว่าระยะแรก ความสัมพันธ์ระหว่างมวยไทยสนามจริงกับการผลิตรายการมวยดูนั้นจะบริหารงานกันแบบเดินคนละครึ่งทาง แต่สุดท้ายแล้วด้วยเงินทุนจากผู้สนับสนุนรายการมากกว่า ประกอบกับการผลิตรายการที่ทางสนามมวยเวทีลุมพินีไม่คุ้นเคยนั้นกลับไม่ได้สร้างผลดีต่อทั้งสองฝ่าย ทางสนามมวยลุมพินีจึงต้องเป็นฝ่ายยอมให้ทางรายการมาควบคุมทั้งหมดในที่สุด

เนื้อหาในมิติความเชื่อและวัฒนธรรม

หากกล่าวถึงสังคมในยุคอุตสาหกรรมสื่อที่ผู้คนต่างต้องพึ่งพิงข่าวสาร การแข่งขันด้านข่าวสารในยุคดังกล่าวนี้มีการแข่งขันกันอย่างเข้มข้น เป็นเงื่อนไขที่ทำให้รายการกีฬาที่เป็นประเภทรายการที่มีการแข่งขันกันสูงเช่นกัน เริ่มต้นด้วยการแข่งขันกันของกีฬาในประเทศในยุคที่การสื่อสารยังไม่มี ความเจริญก้าวหน้านัก จวบจนมาถึงปัจจุบันนี้ที่ผู้ชมสามารถชมการแข่งขันมวยดูโดยการรับรู้ของผู้ชมยุคข่าวสารมีความกว้างไกลมากขึ้น ในขณะเดียวกันกับจำนวนผู้ชมที่ติดตามชมรายการเป็นจำนวนแสน จำนวนล้านคนก็เป็นช่องทางในการเผยแพร่ทั้งวัฒนธรรมและจำนวนเงินของผู้สนับสนุนที่พึงจะได้รับจากโทรทัศน์

ความนิยมของผู้ชมโทรทัศน์เมื่อมีจำนวนมากขึ้น หากมองในด้านประโยชน์แล้วโทรทัศน์ก็เป็นช่องทางหนึ่งในการเผยแพร่วัฒนธรรมและศิลปะการต่อสู้ประจำชาติที่มีมายาวนาน แต่ในขณะเดียวกันก็เกิดคำถามว่าในปัจจุบันนี้โทรทัศน์ได้ถูกนำมาใช้ในการส่งเสริมศิลปะการต่อสู้จริงหรือไม่ ภาพของมวยไทยดั้งเดิมจากยุคบุกเบิกมวยดูเริ่มมีการเปลี่ยนแปลงโดยโทรทัศน์ตั้งแต่เปลี่ยนกรอบนอกของมวยไทย เข้ามาถึงเนื้อในมากขึ้นเรื่อย จากการเปลี่ยนแปลงด้านกฎกติกาเพื่อรักษาความปลอดภัยของนักมวย การปรับจำนวนยกให้เข้ากับธรรมชาติของสื่อโทรทัศน์ หรือแม้กระทั่งการปรับตัวของสื่อโทรทัศน์ในด้านเวลาการออกอากาศเอง เหตุการณ์เหล่านี้เมื่อมองย้อนไปมวยดูนี้ล้วนผ่านช่วงเวลาดังกล่าวมาทั้งสิ้น

ความเชื่อกับมวยไทยนั้นมีความคู่กันมาตั้งแต่สมัยโบราณกาล ทั้งการไหว้ครู การสวมมงคล สิ่งศักดิ์สิทธิ์ให้กับนักมวย ตลอดจนความเชื่ออื่นที่ต่างเชื่อถือกันมา สิ่งเหล่านี้ต่างถูกปรับเปลี่ยนเพื่อให้เข้ากับยุคสมัยมากขึ้น โดยเฉพาะพื้นที่ของเนื้อหาเหล่านี้ที่เริ่มถูกเวลาจากผู้สนับสนุนปัดรัดเข้ามาทำให้เหลือพื้นที่เหล่านี้ลดลงตามสัดส่วนของผู้สนับสนุนรายการที่แทนที่ นอกจากนั้นความ

เชื่อเรื่องผู้หญิงกับมวยไทยนั้น¹ ก็กลับมาปรากฏทางสื่อโทรทัศน์ยังมาซึ่งข้อถกเถียงในประเด็นความเชื่อของมวยไทย ที่ถูกสร้างแนวคิดใหม่ว่าเป็นเรื่องที่ไม่สมควร

จากการสร้างความหมายของมวยไทยขึ้นมาใหม่ในช่วงยุคบุกเบิกวงการโทรทัศน์เกี่ยวกับข้อห้ามการชกมวยหญิงไว้เพราะต้องการสร้างความเป็นอารยะให้ประเทศไทยและความหมายที่เปลี่ยนไปนี้เองก็ได้เปลี่ยนมิติเรื่องความเชื่อของมวยหญิงไป เห็นได้จากเมื่อมีการนำมวยหญิงขึ้นชก ก็จะถูกผู้ชมวิพากษ์วิจารณ์ในแง่ลบ กล่าวได้ว่าวิธีการสร้างความหมายขึ้นใหม่ของ จอมพล ป. พิบูลสงคราม ได้ฝังรากลึกมาจนกระทั่งยุคนี้ ดังที่คุณวิเชียร นิลิกานนท์ โฆษกมวยไทยที่มีประสบการณ์ในวงการมวยไทยมาเป็นระยะเวลายาวนานแสดงทัศนะเกี่ยวกับประเด็นเรื่องความเชื่อกับการชกมวยหญิงในปัจจุบันว่า

เอ๊ะ (การชกมวยหญิง) เริ่มมีมาแต่เมื่อไรผมก็จำไม่ได้นะแต่ว่าคิดว่า มันทุเรศจริง ๆ สมัยก่อนเขาไม่ให้ผู้หญิงขึ้นเวทีเลย เดียวนี้เขาจัดมวยหญิงชิงแชมป์โลก ที่เป็นก๊องเป็นไปตามยุคสมัยนะครับ เมื่อแต่ก่อนมันไม่มี ที่นี้ผู้หญิงมาเตะต่อย มาถีบกันมันดูทุเรศ ไม่เหมาะกับบุคลิกของเพศหญิง (วิเชียร นิลิกานนท์, สัมภาษณ์, 20 มีนาคม 2552)

จากคำสัมภาษณ์ข้างต้นกล่าวได้ว่ายุคสมัยเปลี่ยนแปลงไปการสื่อสารมีความรวดเร็วมากขึ้น วัฒนธรรมจึงมีการถ่ายทอดกันได้อย่างรวดเร็ว มวยไทยกลายเป็นเครื่องมือในการดึงดูดนักท่องเที่ยวต่างชาติที่คลั่งไคล้ในศิลปะการต่อสู้เข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย ขณะที่มิติความเชื่อก็ดูเหมือนเหือดหายจางไปตามยุคสมัยที่เปลี่ยนไป หากอธิบายตามแนวคิดทางวัฒนธรรมศึกษาก็กล่าวได้ว่าวัฒนธรรมต่างต้องปรับตัวเพื่อความอยู่รอดของวัฒนธรรมโดยอาศัยรูปแบบรายการที่แปลกใหม่ ดังที่วิเชียร นิลิกานนท์กล่าวถึงคนดูมวยกับมิติด้านความเชื่อไว้ดังนี้ “(ความ

¹ ถ้าสืบย้อนจากหลักฐานอดีตพบว่ามวยหญิงมีการชกมาตั้งแต่โบราณกาล เพราะจากเอกสารเรื่อง “อิเหนา” พระราชนิพนธ์ในรัชกาลที่ 2 ตอนนางพระเมรุที่เมืองหมันหย่า ที่พรรณนาถึงการชกมวยเพศหญิงก็พบว่ามีการชกมวยหญิงมีมาตั้งแต่อดีตกาลแล้ว ดังรายละเอียดดังต่อไปนี้ (อ้างถึงใน เอนก นาวิกมูล, 2547, น. 65)

เมื่อนั้น	ระตูหมันหย่าใหญ่
ทรงพระสรวลตรัสสั่งเสนาใน	จงไปเปรียบมวยหญิงดู
เลือกล้างตามสมัคร	ที่ใจรักชกดีจะมีอยู่
ลูกเมียของใครก็ไม่ว่า	ได้คู่คาดหมัดมาบัดนี้

เชื่อเรื่องผู้หญิง) ไม่มีแล้ว ถือกันไปเอง แต่ก่อนผู้เฒ่าผู้แก่เยอะก็เลยถือสามาก พักหลังไม่ค่อยมีแล้ว” (วิเชียร นีลีกันนท์, สัมภาษณ์, 20 มีนาคม 2552)

ทั้งนี้การนำมวยหญิงกลับมาชกในรายการผู้วิจัยตั้งข้อสังเกตว่าน่าจะมีเหตุผลมาจากเรื่องความแปลกใหม่ของรูปแบบรายการมากกว่าเหตุผลเรื่องรื้อฟื้นวัฒนธรรมดั้งเดิมมานำเสนอหรือการทำหายเรื่องความเชื่อ แม้ปัจจุบันเรื่องความเชื่อจะถือเป็นคุณลักษณะหลักของมวยไทยแต่ก็ต้องมีการปรับเปลี่ยนความเชื่อไปตามยุคสมัยที่ความเชื่อดั้งเดิมเริ่มถูกต่อรองกับคุณค่าทางสังคมใหม่ ๆ อย่างไรก็ตาม แม้จะเกิดการต่อรองอย่างไรมิติเรื่องความเชื่อกับมวยไทยก็มิอาจตัดขาดออกจากกันได้ ดังเช่นทัศนคติของครูแดง อดีตกรรมการห้ามมวยไทย ได้กล่าวถึงประสบการณ์ให้ครูของนักมวยในช่วงปี พ.ศ. 2534 ว่า

ช่วงปี 2534 ที่ผมไปห้ามมวยที่เวทีลุมพินีบ่อย ๆ นักมวยกับความเชื่อเป็นเรื่องตัดกันไม่ขาดหรอก ที่เราเห็นทางหน้าจอโทรทัศน์มันก็แค่ส่วนหนึ่ง แต่หลังเวทีนี้สิ นักมวยบางรายเขาเชื่อมากพิธีกรรมความเชื่ออะไรที่ห้ามที่สั่งไว้ก็เห็นได้จินตนา สมมติว่านักมวยให้ว้อยอยู่ข้างล่างเวทีแน่นอนว่าคนดูที่บ้านมองไม่เห็นหรอก ไข่ที่ไหว้เพื่อขู่มูเซอ (เซียนมวย) ก็มีเหมือนกันนะ (กล่าวติดตลก) (ครูแดง, สัมภาษณ์, 5 กันยายน 2552)

หากกล่าวถึงเรื่องความเชื่อทางหน้าจอโทรทัศน์ตามคำสัมภาษณ์ของครูแดง กล่าวได้ว่ารายการโทรทัศน์มักจะไม่นำเสนอเนื้อหาที่เป็นมิติเชิงวัฒนธรรมและความเชื่อทั้งหมด เนื่องจากวัฒนธรรมด้านเวลาและคุณลักษณะของสื่อโทรทัศน์ที่มีกลไกเป็นตัวกำหนดมุมมองในการชม กล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่ามวยไทยในยุคนี้เป็นรายการมวยที่ต้องต่อสู้ท่ามกลางการแข่งขันระหว่างรายการโทรทัศน์ทั้งประเภทรายการกีฬาด้วยตัวเองและรายการประเภทอื่นที่ต่างแย่งชิงผู้ชมและความนิยมในรายการมวย การผลิตรายการจึงต้องปรับตัวด้านเนื้อหาตามความนิยม และตามสภาพเศรษฐกิจที่คอยควบคุมทิศทางของมวยอยู่

มวยคู่กับการโฆษณา

มวยคู่ยุคจักรเบียบสื่อเริ่มมีการควบคุมจากหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ในการกำกับสื่อโทรทัศน์ โดยมวยคู่ที่ได้รับผลจากการกำกับจากหน่วยงานนี้เช่นกัน โดยผ่านการกำกับจากหน่วยงานที่คอยควบคุมการโฆษณาทางโทรทัศน์ในประเทศไทย โดยในเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2521 กบว.มีบทบาทในการเริ่มบังคับอย่างเคร่งครัดสถานีโทรทัศน์ให้ปฏิบัติตามระเบียบที่แบ่งเวลาโฆษณาไว้อย่างเคร่งครัด คือไม่ให้โฆษณาเกินชั่วโมงละ 10 นาที แต่ก็ไม่ปรากฏว่ามีการลงโทษสถานใดในกรณีที่มีการโฆษณาเกินกำหนดเวลาดังกล่าว จนถึงวันที่ 18 ธันวาคม พ.ศ.

2523 รัฐบาลจึงได้มีคำสั่งลงโทษสถานวินัยโทษทัณฑ์ช่อง 7 และเครือข่าย เพราะโฆษณาเกินกำหนดเวลาในรายการภาพยนตร์และละครหลายเรื่อง กบว.ได้เคยตักเตือนไปทางสถานีเป็นลายลักษณ์อักษรหลายครั้งแล้วแต่ไม่ได้ผล ใน พ.ศ. 2523 การมีมติลงโทษครั้งนี้ทำให้สถานีโทรทัศน์ร่วมกันขอให้ กบว.กำหนดเป็นกฎเกณฑ์แน่นอนลงไปว่า รายการใดจะใช้เวลาโฆษณาได้เท่าไร กบว.จึงได้ประชุมและมีมติดังนี้

รายการที่มีเวลาดำเนินรายการ 30 นาที ต้องมีเนื้อหารายการ ไม่ต่ำกว่า 21 นาที
รายการที่มีเวลาดำเนินรายการ 45 นาที ต้องมีเนื้อหารายการ ไม่ต่ำกว่า 32 นาที
รายการที่มีเวลาดำเนินรายการ 60 นาที ต้องมีเนื้อหารายการ ไม่ต่ำกว่า 42 นาที
รายการที่มีเวลาดำเนินรายการ 120 นาที ต้องมีเนื้อหารายการ ไม่ต่ำกว่า 84 นาที
ส่วนรายการต่ำกว่า 30 นาที ให้คิดเฉลี่ยจากรายการ 30 นาที

นอกจากนี้แล้วให้ถือว่าการโฆษณาในช่วงค้นรายการ เป็นการโฆษณาในรายการด้วย ทั้งนี้แล้วแต่ว่าจะรวมไว้ในรายการที่อยู่ก่อน หรือ อยู่หลังโฆษณานั้น และส่วนของรายการที่ กบว.พิจารณาให้ตัดออก จะไม่ถือว่าเป็นเนื้อหารายการที่สั้นลง และถือให้เป็นการยกประโยชน์ให้แก่เจ้าของรายการไป (ปนัดดา ธนสถิตย์ และ เกริกเกียรติ พันธุ์พิพัฒน์, 2527, น. 53)

การควบคุมจำนวนจำนวนโฆษณานี้มีผลทำให้รายการมวยดู่ก็ถูกจัดสรรตามข้อกำหนดที่ทาง กบว.ได้กำหนดไว้ทั้งนี้สาเหตุที่น่าจะเกี่ยวข้องกับการเพิ่มจำนวนโฆษณาในรายการเป็นปริมาณมากนี้มาจากจำนวนรายการมวยดู่ในยุคปี 2530-2531 ที่เพิ่มมากขึ้น สะท้อนให้เห็นความนิยมของผู้ชมที่เพิ่มขึ้นตามจำนวนรายการ ถือได้ว่าช่วงดังกล่าวนี้เป็นยุคทองของวงการมวยดู่ทั้งผู้ผลิต โปรโมเตอร์ นักมวย และผู้ชม จนกระทั่งช่วงเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2530 เริ่มมีความเป็นกังวลต่อภาวะความนิยมรายการมวยดู่ที่มักจะมีการพนันขันต่อร่วมด้วยอันจะนำไปสู่แนวคิดที่จะจัดระเบียบรายการมวยดู่ อันเห็นได้จากบทความในหนังสือพิมพ์ของเสรี ราษฎร์ ที่กล่าวถึงผลแง่ลบจากจำนวนรายการมวยดู่ซึ่งเป็นสาเหตุให้ต่อมา กบว.ได้ลงดาบคุมจำนวนรายการมวยดู่เนื่องจาก

หากแปลคำอธิบายมาเป็นภาษาชาวบ้านกันตรง ๆ ก็คือ เมื่อมีโทรทัศน์เข้ามาทำให้ชาวบ้านติดมวยดู่ และสิ่งที่สำคัญทำให้การพนันมวยดู่เพิ่มมากขึ้น ทุกวันนี้ประชาชนชาวไทยส่วนใหญ่ล้วนงอมพระรวมกับการเล่นพนันมวยดู่กันสุดขีดแล้วโดยเฉพาะในปี 2530 นี้ในรอบสัปดาห์หนึ่งมีมวยดู่ให้ดูให้เล่นการพนันกันถึง 6 รอบด้วยกัน คือ วันศุกร์ 1 รอบ วันเสาร์ 3 รอบ วันอาทิตย์ 2 รอบ บางวันมีมวยโลกถ่ายทอดสดผ่านดาวเทียมก็เพิ่มอีกหนึ่งรอบ (เสรี ราษฎร์, 2530, น. 7)

ความเป็นห่วงผลกระทบที่เกิดจากการชมรายการมวยคู่ขึ้น เกิดจากปัญหาการเล่นพนันอย่างกว้างขวางโดยเฉพาะในแถบภาคอีสาน ซึ่งเสรี ราษฎรเขียนบทความเรื่อง “มวยคู่ไฟ่อ” เป็นปัญหาจากแง่มุมหนึ่งที่เกิดปัญหาขึ้นจากรายการมวยคู่ในยุคนั้นที่ยังไม่มีการจัดระเบียบรายการมวยคู่โดยเฉพาะในช่วงปี พ.ศ. 2530 ที่ในรอบสัปดาห์หนึ่งมีรายการมวยคู่ถึง 6 รอบด้วยกัน หากมีการถ่ายทอดผ่านดาวเทียม มวยโลกผ่านดาวเทียมก็จะมีเพิ่มขึ้นอีก 1 รอบ

ในเรื่องของเวลาการโฆษณาในรายการมวยคู่ขึ้นทาง กบว. มีมติว่าใน 1 ชั่วโมงให้มีการโฆษณาได้ไม่เกิน 14 นาทีในระหว่างยกให้มีการโฆษณาได้ 1 นาที ลดลงจากเดิม 1 นาที ดังนั้น เมื่อรวมแล้วผู้ชมจะได้ชมรายการมวยคู่ 5 วัน ๆ ละ 2 ชั่วโมงได้โฆษณารวันละ 28 นาทีถ้าไม่คิดเรื่องช่วงเวลา ๆ ที่แพงสุดจะตกนาทีละ 40,000 บาท รวมค่าโฆษณาจะได้ประมาณ 1 ล้านบาทเศษ (ราษฎร บุญปาน, 2531, น. 27)

สำหรับการจัดระเบียบมวยคู่ นอกจากมีการจัดระเบียบเวลาการออกรายการแล้ว ยังปรับปรุงเกณฑ์ในการปรับเรื่องอัตราโฆษณา เนื่องจากเดิมที่รายการมวยคู่ขึ้นยังไม่มีกำหนดเวลาโฆษณาที่ชัดเจน มวยคู่จึงกลายเป็นแหล่งแสวงหากำไรของนักลงทุนที่แสวงหารายได้จากการโฆษณารายการมวยคู่ ขณะเดียวกันตัววัฒนธรรมเองก็ต้องมีการปรับตัวจากแรงกดดันของเงินทุนจำนวนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปี พ.ศ. 2531 มวยคู่เป็นรายการที่มีเงินหมุนเวียนมหาศาลจากรายได้ที่ได้รับจากโฆษณา นำมาสู่ปัญหาต่าง ๆ ที่ตามมามากมายทั้งปัญหาการจ้างล้มมวยที่เกิดมาจากปัญหารายได้ที่ค่อนข้างน้อยของนักมวย และเงินลงทุนของเซียนมวยที่รวมตัวกันเพื่อจ้างล้มมวยต่อนักมวยเพื่อแลกกับเงินพนันที่สูงกว่า บทบาทของกบว.จึงได้เข้ามาจัดการกับช่วงเวลาในรายการมวยคู่ เพื่อจัดสรรให้เกิดความเป็นธรรม บริสุทธิ์โปร่งใส เพื่อป้องกันและแก้ปัญหาเรื่องการพนันให้ลดลง

ช่องทาง (Channel)

ในยุคโลกาภิวัตน์ที่ข้อมูลข่าวสารสามารถกระจายได้อย่างรวดเร็ว แม้ในช่วงต้นของยุควงการโทรทัศน์ไทยจะยังไม่มีกรออกอากาศตลอดทั้ง 24 ชั่วโมงก็ตาม เนื่องจากนโยบายประหยัดพลังงานที่ทาง กบว.จำกัดให้ทางสถานีหยุดออกอากาศช่วงเวลากลางวัน ยังผลให้ช่วงเวลาออกอากาศที่ทางผู้จัดรายการต้องการซื้อเวลายิ่งเหลือน้อยลง ดังนั้น การแย่งชิงเวลาหรือการแย่งชิงพื้นที่ในการออกอากาศจึงมีการแข่งขันกันอย่างดุเดือด สำหรับรายการมวยคู่ก็เป็นเช่นนั้นเช่นกัน เมื่อมีผู้ชมที่ให้ความนิยมสนใจมากขึ้น การแข่งขันของรายการมวยคู่ที่ถือว่าเป็นรายการกีฬาที่

ค่อนข้างได้รับความนิยมจากผู้ชมโดยเฉพาะในช่วงปี พ.ศ. 2529-2532 ก็ยังต้องแข่งขันและปรับตัวให้เข้าผังรายการที่มีข้อกำหนดเรื่องเวลาออกอากาศดังนี้

ผังรายการ

ในช่วงปี พ.ศ. 2523 มีการปรับผังรายการมวยคู่ระหว่างสถานีโทรทัศน์ช่อง 7 และ สถานีโทรทัศน์ช่อง 9 ที่ต่างก็มีรายการถ่ายทอดสดมวยคู่เป็นประจำอยู่แล้วกล่าวคือ ช่อง 7 สีสี่ รายการมวยไทย 7 สีที่ออกอากาศเป็นประจำวันอาทิตย์ จากเวทีมวยเจ็ดสี ในขณะที่ช่อง 9 อ.ส.ม.ท. มีการถ่ายทอดรายการมวยคู่มาจากเวทีมวยลุมพินี เป็นประจำทุกวันเสาร์ ซึ่งต่อมาในวันที่ 31 ตุลาคม 2523 สัญญาการถ่ายทอดสดรายการมวยคู่ระหว่างสนามมวยลุมพินีกับช่อง 9 อ.ส.ม.ท. ได้สิ้นสุดลง และทางสนามมวยลุมพินีไม่มีการต่อสัญญาต่อออกไป เพราะช่อง 9 อ.ส.ม.ท. ขอค่าถ่ายทอดสดเพิ่มขึ้นจากเดิมนัดละ 32,000 หมื่นบาทเป็น 82,000 หมื่นบาท ทางสนามมวยลุมพินี ไม่สามารถเพิ่มให้ได้ เพราะเท่าที่จ่ายตามสัญญาเดิมก็ขาดทุนอยู่แล้ว จึงขอต่อรองเพิ่มให้เป็นนัดละ 5 หมื่นบาท แต่ก็ไม่สามารถตกลงกันได้ ทั้งนี้มีสาเหตุเบื้องหลังว่าทีวีช่อง 9 อ.ส.ม.ท. มีแผนที่จะจัดมวยถ่ายทอดขึ้นในห้องส่งเอง เช่นเดียวกับทีวีช่อง 7 โดยทางช่อง 9 อ.ส.ม.ท. ได้ดำเนินการคืบหน้าจนได้รับใบอนุญาตจากกระทรวงมหาดไทยเรียบร้อยแล้ว ซึ่งตามแผนงานทีวีช่อง 9 อ.ส.ม.ท. จะจัดมวยถ่ายทอดทุกวันเสาร์ เริ่มตั้งแต่เวลา 15.30 ถึง 18.00 น. วางแผนเริ่มออกอากาศวันแรกในวันเสาร์ที่ 3 มกราคม พ.ศ. 2524 อีกทั้งได้วางตัวบุคคลที่จะเป็นโปรโมเตอร์ ประกอบคู่ไว้ 3 คน คือ จำหุมปรีชา ตรีสุคนธ์, โต ธรรมชาติ หรือ นายวิรัตน์ รัตนอารีย์ และ อาจารย์ตี๋-ประสิทธิ์ วชิรพุทธไว้เรียบร้อยแล้ว แต่เนื่องด้วยการจัดมวยของช่อง 9 นั้น หากกระทำให้ขึ้นได้จะขัดต่อคำสั่งกระทรวงมหาดไทยที่ 118782/2504 ลงวันที่ 16 พฤศจิกายน 2504 ข้อ 3 ซึ่งมีเนื้อความว่า ให้อนุญาตให้จัดตั้งสนามแข่งขันชกมวย มวยปล้ำ ได้เฉพาะในจังหวัดพระนครไม่เกิน 2 สนาม จังหวัดธนบุรีและจังหวัดอื่นไม่เกิน 1 สนาม ปัจจุบันในจังหวัดพระนครมีสนามมวยอยู่แล้ว 3 แห่งหากรวมทั้งสนามช่อง 7 สีด้วย การอนุญาตให้มีสนามมวยสนามที่ 4 ขึ้นอีกจึงถือว่าผิดระเบียบชัดเจนและที่สำคัญคือทุกวันเสาร์ระหว่างเวลา 14.00 น. เป็นต้นไปนั้นเป็นการชกมวยที่เวทีลุมพินีเป็นประจำอยู่มานานหลายสิบปีแล้ว จะอนุมัติให้มีการจัดมวยซ้ำซ้อนกันก็หาไม่ (สว่าง สว่างควัฒน์, 2540, น. 78)

ด้วยเหตุผลดังกล่าวการสร้างสนามมวยในห้องส่งของสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 จึงไม่อาจเปิดดำเนินการได้ ด้วยปัจจัยกฎหมายที่คอยควบคุมอยู่ร่วมกับเวลาการถ่ายทอดที่จัดไม่ให้ทับซ้อนกันในช่วงต้นของยุคจัดระเบียบสื่อ (พ.ศ. 2523-2531) แม้จะมีการควบคุมในเรื่องจำนวนรายการอยู่แต่แท้จริงแล้ว สาเหตุที่ช่อง 9 ไม่สามารถสร้างสนามมวยในห้องส่งเช่นเดียวกับช่อง 7 สีได้

เนื่องจากปัญหาความขัดแย้งเรื่องเวลาการถ่ายทอดรายการมวยคู่ที่ขึ้นทับกันระหว่างเวทีมวยลุมพินีคู่สัญญาเดิมกับเวลาออกอากาศที่ทางช่อง 9 อ.ส.ม.ท. นั้น วางแผนออกอากาศช่วงบ่ายวันเสาร์ เช่นเดียวกัน ประกอบกับข้อขัดแย้งที่ลุมพินีไม่เห็นด้วยกับแนวความคิดสร้างเวทีมวยของช่อง 9 เองและอีกทั้งยังเสนอค่าสัญญาการถ่ายทอดที่สูงเกินจริงต่อสนามมวยลุมพินี ถือเป็นการแก้เกี้ยวระหว่างช่อง 9 อ.ส.ม.ท. กับเวทีมวยลุมพินี เพราะหากช่อง 9 อ.ส.ม.ท. ตั้งเวทีมวยในห้องส่งเองได้ ลุมพินีก็จะเสียจำนวนผู้ชมไปด้วยเช่นกัน เนื่องจากทางช่อง 9 อ.ส.ม.ท. วางแผนที่จะถ่ายทอดสดเวลาเดียวกับการแข่งที่สนามมวยลุมพินี

ภายหลังเหตุการณ์คุ่มกำเนิดสนามมวยทีวีสีช่อง 9 อ.ส.ม.ท. ทางสนามมวยลุมพินีจึงเริ่มเปิดการเจรจากับทีวีสีช่อง 7 ให้ไปถ่ายมวยวันเสาร์รอบบ่ายแทนช่อง 9 ซึ่งตัวแทนของช่อง 7 คือ นายสหสมภพ ศรีวงศ์ ได้เสนอเงื่อนไขว่า จะขอเป็นผู้จัดรายการเอง ถ้าตกลงกันได้ก็ไม่มีปัญหา เพราะไม่ตรงกับวันอาทิตย์ซึ่งเป็นรายการปกติของช่อง 7 สีอยู่แล้ว แต่ทว่าในที่สุดแล้วก็เป็นการตกลงกันได้ ภายใต้หลักการว่าสนามมวยลุมพินียอมให้ทีวีสีช่อง 7 ดำเนินการหาสปอนเซอร์เองโดยทางลุมพินีจะไม่เข้าไปเกี่ยวข้องในเรื่องรายรับรายจ่ายแต่อย่างใด สำหรับคู่มวยนั้นทั้งสองฝ่าย คือ ทางช่อง 7 สีทางสนามโดยโปรโมเตอร์ประจำของรายการนั้น ๆ จะต่างประคบมาเองฝ่ายละ 4 คู่ แล้วมาพิจารณากันอีกครั้งว่าคู่ไหนควรจะเป็นคู่เอกคู่รองแต่ละฝ่ายจะเป็นผู้จ่ายรางวัลเองสำหรับมวยที่ตนเองเป็นผู้จัดมา โดยวิธีนี้ทางสนามมวยลุมพินีจะมีรายได้จากค่าผ่านประตูเท่านั้น ซึ่งจะต้องนำมาจ่ายเป็นรางวัลนักมวยมากขึ้นอยู่กับคุณภาพของคู่มวยเอง แต่จะจ่ายเฉพาะ 4 คู่ที่รับผิดชอบไว้เท่านั้น หลังจากลงนามสัญญาเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ก็มีการเปิดรายการเป็นปฐมฤกษ์ในวันเสาร์ที่ 3 เมษายน 2524 แต่ต้องดออกอากาศในภายหลังเนื่องจากก่อนหน้าวันออกอากาศมีเหตุการณ์ไม่สงบขึ้นในกรุงเทพฯ เมื่อ พล.อ.สัณห์ จิตรปฏิมาเป็นหัวหน้านำทหารกลุ่มยังเติร์ก ก่อกบฏยึดอำนาจการปกครองจากรัฐบาล พล.อ. เปรม ติณสูลานนท์ การกบฏในครั้งนี้เป็นที่รู้จักกันว่า “กบฏเมษาฮาวาย” โดยทางการสั่งงดห้ามจัดงานมหรหรรพ์ต่าง ๆ รวมทั้งการชกมวยด้วยมีกำหนด 3 วันตั้งแต่วันที่ 2-4 เมษายน พ.ศ. 2524 ส่งผลให้รายการมวยรอบบ่ายวันเสาร์ที่ถ่ายทอดสดโดยช่อง 7 ที่สนามมวยลุมพินีได้เริ่มถ่ายทอดสดจริงนัดแรกในวันเสาร์ที่ 11 เมษายน พ.ศ. 2524

อย่างไรก็ตาม ในช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2530-2531 การจัดผังรายการเวลาในการออกอากาศแต่ละสถานีเริ่มมีการกำกับควบคุมสูงและมีการปรับตัวไปตามการบังคับของทาง กบว. ที่ให้อำนาจปรับกำหนดเวลาการออกอากาศขึ้นอยู่กับดุลพินิจของผู้บริหารสถานีในช่วงระยะเวลานั้นมีการควบคุมการออกอากาศตามนโยบายประหยัดพลังงาน โดยแต่ละสถานีมีการจัดสรรเวลาการออกอากาศทั้งหมดตามแต่ละสถานีที่แตกต่างกันไปไว้ดังนี้

สถานีโทรทัศน์ช่อง 3, ช่อง 5 และ ช่อง 7 ออกอากาศ

วันจันทร์-ศุกร์ เวลา 16.30-18.30 น. และ 20.00-24.00 น.

วันเสาร์-อาทิตย์ เวลา 08.00-18.30 น. และ 20.00-24.00 น.

สถานีโทรทัศน์ช่อง 9 ออกอากาศ

วันจันทร์-ศุกร์ เวลา 06.00 -07.00 น.

เวลา 15.20-24.00 น.

วันเสาร์-อาทิตย์ เวลา 07.30-24.00 น.

จากการคุมกำเนิดรายการมวยคู่ของคณะกรรมการบริหารวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ที่กำหนดให้แต่ละสถานีโทรทัศน์ออกอากาศรายการมวยคู่ได้เพียงสถานีละ 1 ครั้งต่อสัปดาห์ และจะต้องออกอากาศได้ไม่เกิน 2 ชั่วโมงต่อการออกอากาศแต่ละครั้ง หลังจากมีการบังคับใช้ข้อกำหนดทางกบว.ดังกล่าวพบว่ารายการมวยคู่ในผังรายการโทรทัศน์แต่ละช่องมีดังต่อไปนี้

เมื่อสรุปผังรายการให้ง่ายต่อการเข้าใจสามารถอธิบายได้ว่าผังรายการส่วนใหญ่ของแต่ละสถานีจะถูกปรับให้หยุดออกอากาศในช่วงเวลากลางวันของวันจันทร์ถึงศุกร์และจะออกอากาศตั้งแต่เช้าถึงเที่ยงคืนในวันเสาร์ อาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์เท่านั้น จากผังรายการในช่วงปี พ.ศ. 2530 พบว่า รายการมวยคู่ต่างมีประจำอยู่ตามผังรายการของแต่ละสถานีโทรทัศน์ อันแสดงถึงความนิยมรายการมวยคู่ได้ โดยผังรายการมวยคู่ในช่วงปี พ.ศ. 2530 มีรายการมวยคู่ในแต่ละสถานีโทรทัศน์ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 6.2

เปรียบเทียบผังรายการมวยคู่ระหว่างปี พ.ศ. 2530 และ ปี 2531

สถานีโทรทัศน์	ปี 2530	ปี 2531
สถานีโทรทัศน์ช่อง 3	- วันเสาร์ รายการมวย เวลา 15.15-17.30 น.	-
สถานีโทรทัศน์ช่อง 5	- วันอาทิตย์ ถ่ายทอดสดจาก เวทีราชดำเนิน เวลา 21.15-24.00 น.	- วันอาทิตย์ ถ่ายทอดสดจาก เวทีราชดำเนิน เวลา 13.30-16.20 น.
สถานีโทรทัศน์ช่อง 7	- วันเสาร์ ถ่ายทอดสดจาก เวทีลุมพินี เวลา 14.30-16.20 น. - วันอาทิตย์ ถ่ายทอดสดจาก เวทีมวยช่อง 7 สี เวลา 13.30-16.20 น.	- วันอังคาร ถ่ายทอดสดจาก เวทีสำโรง เวลา 23.00-24.00 น. - วันเสาร์ ถ่ายทอดสดจาก เวทีลุมพินี เวลา 13.30-16.20 น. - วันอาทิตย์ ถ่ายทอดสดจาก เวทีมวยช่อง 7 สี เวลา 13.30-16.20 น.
สถานีโทรทัศน์ช่อง 9	- วันศุกร์ ถ่ายทอดมวยดัง จากเวทีรังสิต เวลา 22.20-24.00 น. - วันเสาร์ ขอดมวยดังจากเวที สยามอ้อมน้อย เวลา 21.45-23.45 น.	- วันพุธ ถ่ายทอดสดมวยไทย จากเวทีสยามอ้อมน้อย เวลา 22.00-24.00 น.
สถานีโทรทัศน์ช่อง 11	-	- วันอาทิตย์ กรมประชาสัมพันธ์ ถ่ายทอดสดมวยไทย เวลา 13.30 -16.20 น.

จากผังรายการมวยคู่ในช่วงปี พ.ศ. 2530 และ พ.ศ. 2531 แสดงให้เห็นว่ารายการมวยคู่นั้นได้รับความนิยมจากผู้ชมเป็นอย่างยิ่ง สถานีโทรทัศน์เกือบทุกสถานีจะมีรายการมวยคู่ซึ่งแบ่งรายการที่แตกต่างออกไปตามสถานที่แข่งขัน ทั้งนี้อันเนื่องมาจากการแข่งมวยไทยในแต่ละสนามนั้นมีข้อกำหนดกันที่เป็นที่รู้จักกันเป็นอย่างดีในวงการมวยไทยว่า ค่ายมวยที่มีนักมวยสังกัดในค่ายตนนั้นหากนำนักมวยไปลงแข่งที่ใดแล้ว จะไม่สามารถนำนักมวยรายอื่นไปแข่งตามสนามมวยอื่นได้ ตัวอย่างเช่นนักมวยที่ชกและสังกัดค่ายมวยประจำเวทีมวยราชดำเนิน ก็ไม่สามารถไปชกที่เวทีลุมพินีได้ หากนักมวยรายนั้นยังสังกัดค่ายมวยค่ายเดิมอยู่ ดังนั้น การถ่ายทอดมวยคู่ในแต่ละช่องสถานีนั้นก็อาศัยข้อตกลงนี้มาใช้เป็นจุดขายของรายการไปโดยปริยาย ในแต่ละช่องที่มีสถานีที่ถ่ายทอดสดมาจากสนามมวยแต่ละสนามก็มีคู่ชกเอกในแต่ละสัปดาห์ในการเรียกผู้ชมให้ชมรายการของตน

นอกจากนี้ ผังรายการมวยคู่ในช่วงปี พ.ศ. 2530 และ พ.ศ. 2531 ช่อง 7 สีและช่อง 9 เป็นสองสถานีโทรทัศน์ที่ต่างมีรายการมวยคู่ 3 และ 2 รายการ มากกว่าสถานีโทรทัศน์ช่อง 3, 5 และ 11 ที่ต่างมีรายการมวยคู่อยู่เพียงช่องละรายการเท่านั้น ดังนั้น หากพิจารณาจากช่วงเวลาการออกอากาศของแต่ละรายการจะพบว่า รายการมวยคู่ในยุคที่ถือว่าเป็นยุคทองของวงการมวยคู่ นั้นต่างก็จัดเวลาชนกับสถานีอื่นได้อย่างดีเยี่ยม

ตารางที่ 6.3

แสดงเปรียบเทียบเวลาออกอากาศรายการมวยคู่แต่ละสถานี
เฉพาะวันเสาร์อาทิตย์ในช่วงเดือน สิงหาคม 2530

	13.00-14.00 น.	14.01-15.00 น.	15.01-16.00 น.	16.01-17.00 น.	17.01-18.00 น.	18.01-19.00 น.	19.01-20.00 น.	20.01-21.00 น.	21.01-22.00 น.	22.01-23.00 น.	23.01-24.00 น.
เสาร์ พ.ศ. 2530	ช่อง 7 สี ← เวทีลุมพินี → ← ช่อง 5 → ← ช่อง 9 → ยอดมวยดังจากเวทีสยามอ้อมน้อย										
อาทิตย์ พ.ศ. 2530	← ช่อง 5 → เวทีราชดำเนิน ← ช่อง 7 → เวทีมวยช่อง 7 สี ← ช่อง 11 →										

สำหรับประเด็นเรื่องเวลาในการออกอากาศมวยคู่ หากเปรียบเทียบระยะเวลาในการถ่ายทอดรายการมวยคู่ของแต่ละช่องเป็นการแข่งขันกันด้านเนื้อหา ที่ผู้จัดรายการต่างต้องพยายามเฟ้นหามวยดีมาชกในรายการ เพราะวันเสาร์และวันอาทิตย์ทุกรายการต่างฝ่ายต่างต่อสู้กันอย่างดุเดือด โดยเฉพาะรายการที่ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 5, ช่อง 7 และช่อง 11 ต่างวางผังรายการไว้เวลาเดียวกัน (13.30-16.20 น.) เป็นการวางผังรายการเพื่อแย่งกลุ่มผู้ชมรายการมวยคู่ ซึ่งเป็นกลุ่มผู้ชมกลุ่มเดียวกัน ดังนั้น การแข่งขันแย่งพื้นที่ความนิยมของผู้ชมรายการมวยคู่ในช่วงปี พ.ศ. 2530-2531 ค่อนข้างมีการแข่งขันกันสูง ตัวแปรทางธุรกิจและการแข่งขันกันระหว่างรายการจึงเริ่มส่งผลให้เห็นได้อย่างชัดเจนและสามารถกำหนดเวลาการแข่งขันชกมวยได้มากขึ้น ตามรูปแบบเวลาการนำเสนอของโทรทัศน์ ในช่วงปลายของมวยคู่ยุคจัดระเบียบ พ.ศ. 2530-2531

ข้อสังเกตของผู้วิจัยพบว่ารายการมวยคู่มักจะถูกวางผังรายการไว้อยู่ 2 ช่วงเวลาหลัก ๆ ก็คือ ช่วงเวลาหลังเที่ยงจนถึงก่อน 18.00 น. และช่วงเวลาหลัง 21.30 นาฬิกาจนถึงเวลาปิดสถานี (24.00 น.) เนื่องจากเวลาดังกล่าวถือเป็นช่วงเวลาที่วันหยุดจากการทำงาน คือ ตั้งแต่เย็นวันศุกร์ ถึงวันอาทิตย์เย็นวันอาทิตย์ อาจกล่าวได้ว่าการจัดผังรายการมวยคู่มีการจัดผังรายการโดยอิงผู้ชมเป้าหมายของรายการมวยคู่เป็นหลัก อันสามารถเห็นได้จากหลังจบรายการมวยคู่ทางช่อง 5, 7

และ 11 ในเย็นวันอาทิตย์ก็ไม่มีรายการมวยในตอนค่ำเหมือนกับวันศุกร์และวันเสาร์ เนื่องจากผู้ชมกลุ่มนี้ต้องเตรียมตัวในการทำงานในวันจันทร์ที่ถือเป็นวันทำงาน จึงไม่มีรายการมวยตั้งอยู่ในผังรายการหลังเวลา 16.20 น. ในขณะที่ผู้จัดรายการมวยก็เสี่ยงต่อจำนวนผู้ชมที่อาจลดน้อยตามช่วงเวลาไปด้วย ผู้จัดรายการมวยจึงเลือกที่จัดผังชนกันกับรายการมวยคู่ของอื่น ๆ ผู้ชมถือได้ว่ามีอิทธิพลในการจัดผังรายการค่อนข้างมากในช่วงปี พ.ศ. 2530-2531

จำนวนรายการมวยคู่

ในปี พ.ศ. 2531 เป็นปีที่เกิดการปฏิวัติวงการมวยคู่ครั้งใหญ่ ถือเป็นการจัดระเบียบครั้งยิ่งใหญ่เกี่ยวกับรายการมวยคู่เมื่อมติของทางคณะกรรมการบริหารวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ (กบว.) ตั้งข้อกำหนดในการออกอากาศเพื่อเป็นการจัดระเบียบมวยคู่ให้มีจำนวนรายการและเวลาถ่ายทอดที่ไม่มากจนเกินไป เพราะในปี พ.ศ. 2530 รายการมวยคู่มีจำนวนมากเกินไป จนกบว. หวั่นว่ารายการมวยคู่จะเป็นการมอมเมาผู้ชมรายการมวยคู่ เพราะการชมมวยคู่มักพ่วงมาด้วยการพนันขันต่ออยู่เป็นประจำ อีกทั้งจำนวนรายการและเวลาในการถ่ายทอดรายการในปี พ.ศ. 2531 ที่มีจำนวนรายการหลายรายการนั้นเอื้อต่อการพนันเป็นอย่างยิ่งโดยรายการมวยคู่ในช่วงยุคดังกล่าวประกอบไปด้วย รายการต่าง ๆ ที่แสดงต่อไปนี้

ตารางที่ 6.4

แสดงจำนวนรายการมวยคู่ในเดือนธันวาคม ปี พ.ศ. 2531

สถานีโทรทัศน์ช่อง 5	สถานีโทรทัศน์ช่อง 7	สถานีโทรทัศน์ช่อง 9	สถานีโทรทัศน์ช่อง 11
วันอาทิตย์ เวทีราชดำเนิน เวลา 13.30-16.20 น.	1. วันอังคาร เวทีสำโรง เวลา 23.00- 24.00 น. ----- 2. วันเสาร์ เวทีลุมพินีเวลา 13.30-16.20 น. ----- 3. วันอาทิตย์ เวทีมวยช่อง 7 สี เวลา 13.30-16.20 น.	วันพุธ เวทีสยามอ้อมน้อย เวลา 22.00-24.00 น.	วันอาทิตย์ เวลา 13.30-16.20 น.

ที่มา: “รายการโทรทัศน์วันนี้,” 16 ธันวาคม 2531, *มติชนรายวัน*, น. 22.

เมื่อเทียบข้อกำหนดของ กบว. ที่มีข้อจำกัดไว้ในแต่ละสถานที่มีรายการที่ถ่ายทอดมวยต่อสู้ได้ไม่เกินจำนวนสถานีละ 1 รายการ จากผังรายการในช่วงนั้นเอง สถานีโทรทัศน์ช่อง 7 เป็นช่องที่ได้รับผลกระทบมากที่สุดเนื่องจากมีรายการที่อยู่ในข่ายถึง 3 รายการ เมื่อจัดระเบียบไปแล้วจะต้องถูกยุบรายการให้เหลือ 1 รายการเท่านั้นโดยสามารถแพร่ภาพตามระเบียบของ กบว. ได้ไม่เกินสัปดาห์ละ 1 วัน วันละไม่เกิน 2 ชั่วโมง เหตุผลของมาตรการในการควบคุมรายการคือ

มาตรการใหม่ในการควบคุมมวยต่อสู้ ของ กบว. ดังกล่าวก็มีผู้สนับสนุนมากเช่นกัน ผู้ประกอบการรายหนึ่งให้ความเห็นว่า เป็นการดีที่มีการจำกัดเวลาเช่นนี้ เพราะจะได้มีการแข่งขันกันด้านคุณภาพของรายการมากขึ้น แม้จะมีปัญหาหนักในการต้องขึ้นค่าโฆษณาก็ตามที่ ขณะเดียวที่จะได้เป็นการขจัดพฤติกรรมอันไม่ถูกต้องของคนในวงการมวยตัวเอง เช่น การส่งชกแนลหรือขายสัญญาอนุญาตการเล่นได้เสียผ่านรายการมวยต่อสู้ของบางสถานีที่กระทำกันโจ่งครึม ขนาดจัดที่นั่งเฉพาะสำหรับ “นักส่งชก” หรือคนส่งสัญญาอนุญาตตราได้เสียของมวยแต่ละคู่ให้กับคนดูทางบ้านเล่นเดิมพันกัน โดยนักส่งชกเหล่านี้จะกระทำกันเป็นขบวนการธุรกิจขนาดปานกลาง ในการขายสัญญาอนุญาตหรือชกในแต่ละสัปดาห์แล้วส่งทีมออกตระเวนจับเดิมพันกับชาวบ้านที่เล่นกันสนุก ๆ ตามธรรมดา เข้าข่ายเอาเปรียบหรือหลอกลวงกันอีกด้วย (“รายการโทรทัศน์วันนี้,” 2531, น. 22)

แม้รายการมวยต่อสู้ที่แพร่ภาพเป็นประจำทางโทรทัศน์กลายเป็นเครื่องมือที่เอื้อให้ผู้ชมหันมาเล่นพนันมากกว่าจะเป็น “นักส่งชก” (Signal) หรือการบรรยายที่เร้าให้ผมอยากเล่นพนันส่งผลให้ทาง กบว. ได้พยายามจัดระเบียบรายการมวยต่อสู้โดยพิจารณาข้อมูลจากทุก ๆ ฝ่าย ขณะที่กลุ่มผู้จัดรายการและกลุ่มผู้ประกอบการนั้นพยายามต่อรองกับนายกรัฐมนตรีในสมัยนั้นเพื่อขอรับหลักเกณฑ์ของการปรับเวลาการออกอากาศรายการมวยต่อสู้ต่อนายพิชัย รัตตกุลซึ่งดำรงตำแหน่งประธานกรรมการบริหารวิทยุกระจายเสียงและวิทยุ (กบว.) ในขณะนั้น เพราะเห็นว่าการเน้นควบคุมรายการมวยต่อสู้ไม่น่าจะถูกต้องเท่าใดนักเมื่อนำเหตุผลทุกอย่างมารวมกันเพื่อพิจารณาแล้วก็ตาม

ผู้รับสาร (Receiver)

การเข้าถึงสื่อ

จากหัวข้อผังรายการที่ผู้วิจัยกล่าวไว้ข้างต้น ที่แสดงได้ว่าจำนวนรายการก่อนที่มวยคู่จะถูกบังคับโดยกฎระเบียบจาก กบว. ที่ห้ามมีรายการมวยคู่เกินหนึ่งรายการต่อสถานีโทรทัศน์ อันมีผลเนื่องมาจากความนิยมของผู้ชมรายการมวยคู่ อันอนุมานต่อไปอีกได้ว่าการเข้าถึงสื่อของผู้ชมในยุคดังกล่าวนี้ ผู้ชมสามารถเข้าถึงสื่อโทรทัศน์ได้อย่างทั่วถึงแล้ว ดังที่ ขจร พรราวศรี กล่าวถึงการเข้าถึงรายการมวยคู่ของผู้ชมในช่วงเวลาดังกล่าวไว้ว่า

ผมจำได้ว่าช่วงปี 30 (พ.ศ. 2530) มวยคู่โดนห้ามออกอากาศ (ตามการควบคุมของ กบว.) เพราะจำนวนรายการมวยนี้แหละ มีมาเหลือเกิน ที่เป็นเช่นนั้นมันเพราะแต่ละบ้านก็มีโทรทัศน์กันหมดแล้ว อย่างที่ช่อง 7 นี่ก็ถ่ายทอดทางโทรทัศน์ คนที่สนามก็เหลือแต่คนที่ชอบเล่นมวย แล้วก็ต่างชาติซะมาก (ขจร พรราวศรี, สัมภาษณ์, 21 กันยายน 2552)

เช่นเดียวกันกับ ลุงเมือง ผู้ชมมวยวัยอาวูโส กล่าวถึงการชมรายการมวยคู่ ผ่านการจัดรายการมวยคู่ของ ชุ่น เกียรติเพชร โปรโมเตอร์คิวทองที่จัดรายการมวยคู่ทางรายการมวยไทย 7 สี และรายการดาวรุ่ง 7 สี ว่าเป็นช่วงที่ผู้ชมมีความตื่นตัวกับรายการมวยคู่กันมาก ไว้ดังนี้ “ถ้ารู้จักสมัยชุ่น เกียรติเพชร (ชื่อโปรโมเตอร์ดัง) กำลังดังอยู่คนดูรายการที่ชุ่น เกียรติเพชรจัดสมัยนั้นก็จะจำได้แน่ ก็เล่นรายการช่อง 7 สองสามรายการแกจัดเองเกือบหมด ถ้าใครอยู่ที่คนดูเสาร์อาทิตย์ไม่ต้องทำอะไรเลยดูแต่มวยรายการมวยเยอะมาก ไม่ต้องออกไปดูที่ไหน” (ลุงเมือง, สัมภาษณ์, 25 สิงหาคม 2552)

รูปแบบการรับชม

มวยไทยกับการพนันขันต่อนั้นพบว่ามีมาแต่โบราณกาลแล้ว เมื่อมีการแข่งขันกันระหว่างสองฝั่งสองฝ่ายก็就会有การพนันขึ้นมา มวยไทยก็เช่นเดียวกัน รูปแบบการชมของผู้ชมนั้นได้ถูกถ่ายทอดผ่านโทรทัศน์ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของกีฬา และอีกแง่มุมหนึ่งนั่นคือ การพนัน หากกล่าวถึงแง่มุมด้านดีของรายการมวยคู่คือการให้ความบันเทิง และสืบทอดวัฒนธรรมอันเป็นเจตจำนงตั้งแต่สมัยก่อตั้งช่อง 4 บางขุนพรหม ของ จอมพล ป. พิบูลสงคราม ในยุคบุกเบิกมวยไทย แต่แง่มุมอีกด้านหนึ่งรายการมวยคู่ทำบาปบาปนั่นคือ การพนันขันต่อของผู้ชม จากเวทีมวยที่อยู่ในระดับหมู่บ้าน ตำบลบัดนี้โทรทัศน์ได้เป็นเครื่องมือที่ขยายการรับรู้ของผู้ชมห่างไกล ที่เริ่มแรกชม

มวยตู้เพื่อความบันเทิงและต่อมาก็ขยายไปสู่การพนันขั้นต่อไปเพื่อเพิ่มอรรถรสในการรับชม ดังที่ลุงเมือง ผู้ชมอาวุโสกล่าวถึงรูปแบบการรับชมในปัจจุบันไว้ว่า

โดยรวม ๆ ก็ไม่ได้เปลี่ยนไปมากหรอกนะ แต่อย่างผมที่ชมอยู่ด้วยกันนี้ ไม่ได้มีจำนวนคนชมเยอะอะไรหรอกนะ ก็มีเท่าที่เห็นนี่แหละ (ขณะผู้วิจัยสัมภาษณ์มีกลุ่มผู้ชมอายุไล่เลี่ยกันกับลุงเมือง อีก 2 ราย) พวกอื่นก็เป็นชาจที่รู้จักหน้ากันบ้าง เพียงแต่ว่าจำนวนคนจะน้อยลงกว่าสมัยก่อนมาก เรื่องเล่น (การพนัน) เขาก็มีเล่นกันบ้างนั่นแหละ ถ้ามากันเยอะก็แสดงว่าเขามาเล่นกันมากขึ้นด้วย อย่างที่ร้านนั้น (ร้านตัดผมชายแห่งหนึ่ง ผู้วิจัยขอสงวนชื่อ) นี่ก็เป็นที่รู้จัก (ลุงเมือง, สัมภาษณ์, 25 สิงหาคม 2552)

เมื่อการเข้าถึงสื่อโทรทัศน์สามารถเข้าถึงได้สะดวกมากขึ้น ส่งผลให้ผู้ชมรายการมวยตู้อาจน้อยลงตามจำนวนโทรทัศน์ตามครัวเรือน แต่อย่างไรก็ตาม รูปแบบการรับชมตามสถานที่สาธารณะก็ยังพบเห็นได้ทั่วไป โดยเฉพาะสถานที่สาธารณะที่เป็นที่รวมตัวกันของผู้รับชมเพศชาย เช่น ร้านตัดผมบุรุษ, ร้านชาคาแฟ เป็นต้น สถานที่เหล่านี้จะพบเห็นผู้ชมมวยตู้มารวมตัวกันยามบ่ายทุกเสาร์อาทิตย์ได้เป็นประจำ แต่อย่างไรก็ตาม ปริมาณกลุ่มผู้ชมที่ลดจำนวนลงหรือเป็นกลุ่มเล็กกลง แต่รูปแบบการรับชมนั้นก็ไม่ได้ผิดแผกไปจากเดิมที่ต้องมีการส่งเสียงเชียร์กันระหว่างการชมเสมือนกับชมนักมวยอยู่ที่ขอบเวทีมวย ดังที่ สว่าง สว่างควัฒน์ กล่าวเปรียบเทียบกับบรรยากาศการชมรายการมวยตู้กับการชมที่สนามจริงว่า

คนดูหน้าใหม่ที่ไปดูมวยที่สนามจริง หากไม่รู้จักใครแล้วเกิดเข้าไปเล่นพนัน ต้องระมัดระวังเรื่องความปลอดภัยในเวทีมวย ส่วนคนดูไปดูตามร้าน (การชมผ่านมวยตู้) มันก็น่าตลกเพราะหากเป็นพวกชาจก็ต้องระวังเขาจะไม่ให้เล่น เพราะมันเหมือนกัน ตรงที่ว่ามาเล่นมวยแล้วต้องเกิดความไว้น้อยใจกันก่อน มาเล่นมวยแล้วจะต้องไม่เจอกับปัญหาโดนหลอก โดนชักดาบ หรือโดนจับ (สว่าง สว่างควัฒน์, สัมภาษณ์, 22 พฤษภาคม 2552)

ดังนั้น ในกรณีรูปแบบการชมมวยตู้้นั้นแม้ว่าการเข้าถึงเทคโนโลยีจะเข้าถึงได้สะดวกมากขึ้น อันเนื่องมาจากราคาเครื่องรับที่ถูกลง และการส่งสัญญาณสามารถส่งไปได้ไกลมากขึ้น แต่ผู้ชมรายการมวยตู้ก็นิยมที่จะชมมวยตู้เป็นกลุ่มมากกว่า นั่นหมายความว่าผู้ชมมวยตู้เป็นผู้รับสารเชิงรุก (Active Audience) มากขึ้นกว่าอดีต โดยการชมจะเป็นการชมโดยรวมกลุ่ม แม้กลุ่มจะมีขนาดเล็กลงด้วยเหตุผลที่จำนวนเครื่องรับโทรทัศน์มีมากขึ้นนั่นเอง แต่การรวมกลุ่มจะเป็นลักษณะของการรวมกลุ่มประจำที่มีสมาชิกของกลุ่มเป็นสมาชิกประจำ เนื่องมาจากกิจกรรมการเล่นพนันที่เกิดขึ้นในระหว่างการชมมวยตู้ และการออกอรรถรสระหว่างการชมที่ต้องอาศัย

ความสัมพันธ์กันเคยระหว่างผู้ชมด้วยกันเอง ทั้งนี้การรวมกลุ่มชมมวยตัวร่วมกับกิจกรรมการพนัน ก็เป็นส่วนที่ช่วยเพิ่มอรรถรสความสนุกสนานในการรับชมมวยตัวนั่นเอง

ตารางที่ 6.5

แสดงการเปรียบเทียบตามเกณฑ์การวิเคราะห์ของมวยไทย

ยุคจัดระเบียบสื่อ (พ.ศ. 2523-2531)

เกณฑ์การวิเคราะห์		มวยไทยยุคจัดระเบียบสื่อ (พ.ศ. 2523-2531)
ผู้ส่งสาร (Sender)	ความเป็นเจ้าของรายการ	เจ้าของรายการเป็นบริษัทเอกชนซื้อเวลาเพื่อผลิตรายการ / ช่อง 7 ยังคงผลิตรายการเอง / ช่อง 5 สนามมวยลุมพินีเป็นผู้ผลิตรายการ
	การผลิตรายการ	แต่ละรายการมีเวทีในการถ่ายทอดสดเป็นประจำทุกสัปดาห์ / ขายเวลาให้เอกชนเป็นผู้ผลิตรายการ ยกเว้นมวยไทย 7 สี
	เวลาการออกอากาศ	เสาร์ อาทิตย์ / ช่วงเวลาหลังเที่ยงเป็นต้นมาสอดคล้องกับวิถีชีวิตของผู้รับชม ที่ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย
	บุคลากร	มีความเชี่ยวชาญ / เปิดให้ผู้ผลิตรายการจากภาคเอกชน มวยไทยมีโปรโมเตอร์เป็นแกนหลักในการประสานงาน
เนื้อหา (Message)	การจัดลำดับความสำคัญ	จัดลำดับคู่มวยคู่สำคัญไว้คู่ที่ 4 ตามเหตุผลในการถ่ายทอดโทรทัศน์ มีมวยสากลร่วมด้วยในบางรายการโดยจัดไว้เป็นมวยเปิดรายการ
	เนื้อหาในมิติความเชื่อและวัฒนธรรม	มีความเชื่อ/วัฒนธรรมค่อนข้างน้อยลง อันเกี่ยวข้องกับเรื่องเวลาในการถ่ายทอด
	มวยคู่กับโฆษณา	การโฆษณาแข่งขันกันสูง ทั้งทางตรงและทางอ้อม

ตารางที่ 6.5 (ต่อ)

เกณฑ์การวิเคราะห์		มวยไทยยุคจัดระเบียบสื่อ (พ.ศ. 2523-2531)
ช่องทาง (Channel)	ผังรายการ	รายการส่วนใหญ่อยู่ทุกวันเสาร์อาทิตย์ มีบางรายการที่อยู่วันพฤหัสบดีหรือวันศุกร์ตามเวลาการแข่งขันของสนามมวย / ผู้จัดวางผังรายการให้สอดคล้องกับเวลาตามวิถีชีวิตของผู้ชม
	จำนวนรายการมวยคู่	มีจำนวนรายการมากเกินไปในช่วงปี พ.ศ. 2523-2531 เนื่องจากยังไม่มีมีการควบคุมจาก กบว. ภายหลังจากปี พ.ศ. 2531-2551 จำนวนรายการลดลงตามข้อกำหนดของ กบว.
ผู้รับสาร (Receiver)	การเข้าถึงสื่อ	เข้าถึงสื่อได้ง่ายขึ้น มีโทรทัศน์ในบ้านเกือบทุกครัวเรือน
	รูปแบบการรับชม	รูปแบบการรับชมแบบกลุ่มคงมีอยู่ส่วนมากในสถานที่ ตามร้านอาหาร ร้านตัดผม หรือพื้นที่สาธารณะของเพศชาย ร่วมกับการพนัน

กล่าวโดยสรุปมวยคู่ยุคจัดระเบียบสื่อนี้มีปัจจัยองค์ประกอบสำคัญที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพัฒนาการของมวยคู่ นั่นคือ การควบคุมรายการจากการจัดระเบียบรายการมวยคู่ของคณะกรรมการบริหารวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ (กบว.) ที่ “ลงดาบ” จำกัดปริมาณมวยคู่ที่มีจำนวนเพิ่มมากเกินไป ให้เหลือรายการในแต่ละสถานีได้ 1 รายการต่อสถานี ด้วยเหตุผลจากเมื่อมีรายการมวยคู่มากเกินไปผู้ชมมวยคู่เหมือนถูกมอมเมาให้มีการเล่นพนันกันอย่างต่อเนื่องไม่ยอมทำงาน ด้วยเหตุนี้การจำกัดจำนวนรายการเป็นหนทางหนึ่งในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว

นอกจากนั้นภาวะของสถานการณ์ทางการเมืองที่ยังไม่มั่นคงในช่วงปัจจุบันส่งผลต่อพัฒนามวยคู่เข้าสู่ระบบการผลิตแบบอุตสาหกรรมสื่อค่อนข้างสูง เนื่องจากในช่วงยุคเวลาดังกล่าวมีเหตุการณ์ทางการเมืองที่เป็นอุปสรรคต่อความแน่นอนของการพัฒนารายการมวยคู่ และรายการมวยคู่ส่วนใหญ่มีการผลิตรายการที่สนามมวยจริง ประกอบกับด้วยความเป็นเจ้าของของรายการมวยคู่โดยส่วนใหญ่ในยุคนี้ยังเป็นการผลิตโดยสถานีโทรทัศน์เป็นผู้ผลิตรายการอยู่ ดังนั้น เมื่อเกิด

การเหตุการณ์ทางการเมืองขึ้น รัฐบาลก็มีการขอให้งดการออกอากาศรายการมวยคู่ได้อย่างที่สถานีโทรทัศน์ไม่สามารถปฏิเสธได้อยู่บ่อยครั้ง

การจัดลำดับรายการมวยคู่ในช่วงเวลาดังกล่าวมักจะมีการจัดนำมวยสากลมาชกร่วมในรายการมวยไทยด้วย โดยมีการแบ่งช่วงเวลาให้กับมวยไทยเป็นมวยหลักของรายการ โดยมวยสากลจะเป็นมวยที่ชกในรายการช่วงต้นของรายการ ส่วนจำนวนคู่ที่ขึ้นขึ้นอยู่กับข้อตกลงของแต่ละรายการ ทั้งนี้สะท้อนให้เห็นได้ว่าทางผู้จัดรายการมักมีการปรับรูปแบบในรายการอยู่เสมอ ซึ่งหากย้อนไปดูข้อมูลในบทที่ 5 ก็พบว่ามีการปรับรูปแบบการชกมวยฟรีสไตล์ในรายการด้วย แต่เมื่อมวยฟรีสไตล์เสื่อมความนิยมลงไป ผู้จัดก็ต้องจัดรูปแบบรายการใหม่โดยการนำเอามวยสากลมาชกในรายการ แสดงให้เห็นว่ารูปแบบรายการมวยคู่ต้องมีการปรับรูปแบบให้สอดคล้องกับความนิยมของผู้ชมอยู่ตลอดเวลา

มวยคู่ในช่วงยุคจัดระเบียบสื่อนี้มีลักษณะการผลิตที่เป็นระบบระเบียบมีการจัดหน้าทีการทำงานกันไว้โดยเฉพาะ ระบบโปรโมเตอร์ที่ปรับเปลี่ยนมาเพื่อให้จัดการแข่งขันให้ตอบรับกับการผลิตเชิงอุตสาหกรรมสามารถทำงานได้เต็มที่ในยุคจัดระเบียบสื่อ การโฆษณาในรายการที่เพิ่มตามจำนวนการเข้าถึงของผู้ชมที่ครอบครองเครื่องรับโทรทัศน์ได้ง่ายขึ้น ส่งผลให้จำนวนโฆษณาในรายการมวยคู่เริ่มมีเพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้ต่อมาทาง กบว.จำเป็นต้องควบคุมจำนวนโฆษณาในรายการมวยคู่โดยมีการกำหนดช่วงเวลาโฆษณาไว้แน่นอนเพื่อป้องกันการหาประโยชน์จากการโฆษณาของผู้จัดรายการที่เกินความพอดีจนละเลยเรื่องศิลปวัฒนธรรมการชกมวยไทยไป

ด้วยช่องทางของสถานีที่เพิ่มมากขึ้น ประกอบกับการกระจายสัญญาณโทรทัศน์เริ่มนำระบบส่งสัญญาณผ่านดาวเทียมมาใช้ ทั้งนี้การใช้สัญญาณดาวเทียมในช่วงยุคดังกล่าวก็ถูกกำหนดด้วยข้อจำกัดเรื่องเทคโนโลยีเหมือนช่วงต้นของกำเนิดโทรทัศน์ คือเทคโนโลยีดาวเทียมยังไม่ถูกนำไปใช้ได้อย่างทั่วถึง เนื่องจากด้วยราคาของจานรับดาวเทียมที่มีราคาแพง ประกอบกับระบบส่งสัญญาณผ่านดาวเทียมในช่วงแรกนั้นมักถูกนำไปใช้เฉพาะโอกาสพิเศษระหว่างสถานีโทรทัศน์เช่น การถ่ายทอดของโทรทัศน์รวมการเฉพาะกิจ, การถ่ายทอดกีฬาซีเกมส์ เป็นต้น ทั้งนี้การเข้าถึงของผู้ชมในช่วงสมัยดังกล่าวสามารถเข้าถึงรายการมวยคู่ที่มีการถ่ายทอดสดผ่านระบบเสารับสัญญาณแบบปกติ ด้วยเทคโนโลยีที่ราคาถูกลงนี้เองผู้ชมจึงสามารถตอบสนองการรับชมผ่านระบบการรับสัญญาณทางเสาอากาศได้มากกว่า เทคโนโลยีดาวเทียมกับผู้ชมในประเทศจึงยังไม่มีผลต่อการเข้าถึงสื่อเหมือนเช่นยุคปัจจุบัน กล่าวได้ว่าการเข้าถึงสื่อของผู้รับชมมีผลโดยตรงกับเทคโนโลยี ที่เมื่อกำเนิดเทคโนโลยีใหม่เกิดขึ้น การเข้าถึงของผู้รับชมจะมีเพียงกลุ่มผู้รับชมกลุ่มหนึ่งที่มีต้นทุนพอที่สามารถเข้าถึงสื่อ นั้นได้ แต่เมื่อระยะเวลาผ่านไปการเข้าถึงเทคโนโลยีก็จะเพิ่ม

มากขึ้น เนื่องจากราคาของเทคโนโลยี โดยอาจเห็นได้จากกรณีของ เครื่องรับโทรทัศน์ในยุคบุกเบิกวงการโทรทัศน์ไทยในช่วงแรก

ในยุคจัดระเบียบสื่อที่แม่ตามบ้านเรือนทั่วไปจะมีโทรทัศน์เกือบทุกหลังคาเรือน การพัฒนาเทคโนโลยีโทรทัศน์ที่มีความก้าวหน้าจนต้องมีการตั้งหน่วยงานควบคุมรายการวิทยุและโทรทัศน์ ทว่ารูปแบบการรับชมของผู้ชมรายการมวดยุคนั้นยังคงเอกลักษณ์การชมแบบกลุ่มดั้งเดิมไว้ หากแต่ขนาดกลุ่มในการรับชมมีการปรับให้เหลือขนาดเล็กลงกว่าอดีต เนื่องจากการเข้าถึงโทรทัศน์มีมากขึ้น ขนาดกลุ่มในการรับชมจึงลดลงตามพฤติกรรมการรับชมและสายสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มเอง ที่นิยมชมมวดยุกันโดยที่มีรู้จักกันภายในกลุ่ม ทั้งนี้เนื่องมาจากการรับชมมวดยุแบบกลุ่มนี้มักประกอบด้วยกิจกรรมการพนันระหว่างกัน ซึ่งหากกล่าวตามกฎหมายแล้วถือเป็นเรื่องที่ผิดกฎหมาย ดังนั้น การเล่นเกมพนันกับขนาดของกลุ่มในการรับชมนั้นมีผลมากจากกระบวนการป้องกันการตรวจจับของตำรวจด้วยนั่นเอง นอกจากนั้นแล้วการรับชมของผู้ชมแบบไม่รวมกลุ่มจะมีรูปแบบในการรับชมอยู่ในสถานที่ส่วนตัว ผู้รับชมกลุ่มนี้จะไม่มีการเล่นพนันกัน ทั้งนี้ ผู้รับชมกลุ่มนี้ก็ยอมรับว่าการรับชมแบบกลุ่มนั้นมีผลต่ออรรถรสในการชมที่สนุกตื่นเต้นมากกว่าการชมโดยลำพัง